

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జాన్ 2025

వెల - ₹ 10.00

సయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైష్ణవ మహాపత్రిక

సంపుటి: 43 సంచిక: 02

ప్రాజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ఆరాధన

జాన్ 03. 2025

ఈ నెల పండుగలు

జాన్ 02 - శ్రీ చివటం అమృత ఆరాధన (జేష్ట శుద్ధ సత్కారి)

జాన్ 03 - పూర్ణా గురువెత్తి, శ్రీ అలివేలు మంగమృత తల్లి ఆరాధన

జాన్ 11 - శ్రీ పాకలపాటి గురువురాలి జయంతి (జ్యోష్ట శాఖిము)

పూజ్యతీ అలివేలు మంగమృత తల్లి నాలుగవ ఆరాధనోత్సవము జాన్ 3, 2025 న గుమ్మితంపాడు 'శ్రీ అలివేలు మంగమృత దివ్యసన్మిధానము' లో జరుగును. ఉత్సవానికి సంబంధించిన మరిన్ని వివరముల కొరకు శ్రీ మధు గాలసి (9542985469), శ్రీ పి.రమేష్ గాలసి (9440018038)

సంప్రదించగలరు.

మానవులు త్రఖింజ

జీవించాలనార్థ నోటు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

భధ్యాత్మికపరమైన జీవితమంతా భగవంతునిపట్ల కృతజ్ఞతతో జీవించడమే! ఈ జీవిత విధానమేమో, దానిని అమలులో పెట్టే ముందు అని సార్థకం కావాలంటే మానవులు తెలుసుకోవలసినదేమో - అదే సత్యం; దానిని చక్కగా అర్థం చేసుకుని సరియైన భావంతో ఆచరణలో పెట్టడమే ధర్మము, ధర్మాచరణ. ఈ రెంటినీ హృదయపూర్వకంగా మానవులు అలవాటు చేసుకోవడం అంత తేలిక గాదు. అందుకు భగవంతునిపట్ల అచంచలమైన విశ్వాసము, ఆచరణలో ఎదురుయ్యే సాధక బాధకాలను ఓర్చుకొనడం, ప్రేమ పారవశ్యము కొంతైనా వుండాలి. ఈ రెండు భగవదనుగ్రహాన్ని కొంతైనా చవిచూడనిదే కలగవు, అలా కాకపోతే మానవుడు పశువుగానే వుండిపోతాడు.

ఇందియాలకూ, మనస్సుకు విషయసుభాలపట్ల గల సహజమైన చాపల్యము యింతా అంతా అని చెప్పరానిది. పసిబిడ్డలుగా వున్నప్పుడు కించితైనా నాలుకకురాస్తే భరించలేనంతగా బాధించే కారంగూడా తినగా, తినగా అదిలేకుంటే ముద్ద ఎత్తలేని పరిస్థితికి తేగలదు. ఇలా ఎన్ని రుచులకో అలవాటుపడిన మనస్సు, సుభాలకు అలవాటుపడిన శరీరము ఈ అంతర్ యుద్ధంలో మనలోని మలిన సంస్కరాల పక్షమే వహిస్తుంటాయి. ఇది తెలిసిన బుమలు పిల్లలను

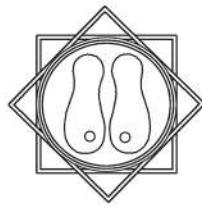
చిన్నవయస్సునుండే ఆరితేరిన ఆచార్యునివద్దనుంచి ఒక వంక వారి మనస్సులను సదవగాహనతోనూ, శరీరాలకు క్రమశిక్షణను అలవరిచేలా చూచుకోవాలని ఆదేశించారు. ఇదే బ్రహ్మచర్యాశ్రమము.

అది అలవడ్డాకనే, అలవరచుకొనినవారికి మాత్రమే, గృహస్థ జీవితం అలవర్షుకోడానికి, అతనిని అన్ని రీతులా పరీక్షించిన ఆచార్యమండలి అనుమతి, ఆశీస్సులు యివ్వవలసి వుండేది. ఇదే ఈనాడు వివాహమహాత్మవములో ‘సదస్యం’ అని చెప్పబడుతుంది. ఆచార్యులను సేవించి భగవదనుగ్రహాన్ని చవిచూచి, పరవశించి తన జీవితమంతటినీ సంపూర్ణంగా దానిని పొందడానికి మాత్రమే అంకితము చేయదల్చి అందుకపసరమైన వేదాంతోపదేశంకోసం సర్వము విడచి బయలుదేరిన వారికి మాత్రమే గృహస్థాశ్రమానికి అర్థత లభించేది. కారణం అట్టివారు మాత్రమే రాగ, ద్వేష, మమకారాదులలో తగులుకొనకుండా సర్వ జీవుల శ్రేయస్సు కోసమై తన శక్తి సామర్థ్యాలను అంకితం చేసి, అట్టి పవిత్ర జీవికతో తనను పోషించుకుంటూ, తిరిగి అటువంటి ఉన్నత సంస్కరాన్ని పొందిన బిడ్డలను సమాజానికి అందించడమే గృహస్థాశ్రమము యొక్క లక్ష్యము. అప్పుడుమాత్రమే అనేక జన్మలుగా మనలో పాతుకొన్న కామాదివికారాలు అత్యంత సహజములన్న

సెంమంగబార్వా

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖారి: 43

జాల్ - 2025

సంచిక: 02

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

ప్రధాన సమాచార

01.	మానవులు శ్రీమించి జీవించాలన్నారు సాయ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వీకృతి	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	కృతజ్ఞత ఎందుకు తెలుపుకోవాలి?	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	08
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి చిన్నయి	11
05.	అమ్మమాట - బంగారు బాట	శ్రీమతి శ్రీదేవి	13
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
07.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	20
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి అనుహిండి నాగ శ్రావణి	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ పర్వతరావు	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందా వివరములు

విడి రుతు : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

నిర్లిప్తభావమేర్పడి, వాటివట్ల మానవులకున్న బ్రహ్మ తొలగగలదు. గృహస్త జీవితమంతా సమాజం పట్ల, తన హర్షికుల పట్ల, యింతటి ఉత్తమ ధర్మాలు మనకు ప్రసాదించిన బుషుల పట్ల, మనకున్న గౌరవం వ్యక్తమవ్వాలి. అప్పుడే వారి అనుగ్రహాన్ని సంపూర్ణంగా పొందగలగాలన్న ప్రయత్నం ఆరంభమవుతుంది.

కానీ అంతమాత్రమే చాలదు. ఇలా జీవునికి ప్రబోధమయ్యాక, అనాదిగా అతని హృదయంలో నాటుకుపోయిన మలిన సంస్కారాలకు - పైన చెప్పిన భగవదనుగ్రహం పొందాలన్న ఆకాంక్షకూ, సంఘర్షణ ప్రారంభమవుతుంది. అప్పటినుండి అడుగుగునొ ప్రతి జీవిత సంఘటనలోనూ సద్గురువు తెల్పిన ధర్మానికి - మానవులలోని దృఢములు, మలినములు అయిన సంస్కారాలకూ, అంతర్యథం ప్రారంభమవుతుంది. సాధకుడు అనుక్షణము జాగరూకుడై ప్రతి సన్నిఖేశంలోనూ సాయి చెప్పిన ధర్మం పైపుకు అడుగువేస్తూ, యట్టి కుసంస్కారాలను వెలివేస్తూ పోవల్పివుంటుంది.

కాని ఈ పరిస్థితి ఏర్పడకముందు నుండే జీవితంలో మనకు మన మలిన సంస్కారాలను అనుసరించి జీవించడం అలవాటయిపోయి వుంటుంది. అదే అభ్యాసంగా ఘనీభవించి వుంటుంది. అభ్యాసబలం అందువలన మనలో తలయేత్తే స్వారము, మమకారము, వాటి ప్రతిబింబాలైన అసూయా, ద్వేషము, అహంకారము మొదలైనవి మన హృదయాలలో మహోవృక్షాలుగా నాటుకొనిపోయి; వాటి శాఖలు అనంతమైన ఆకాశం వంటి పరమాత్మనుగూడమనదృష్టినుండి మరుగుపరుస్తాయి. అట్టి జీవికి భగవంతుని అనుగ్రహము ఒక్కసారైనా చవిచూస్తేగాని యట్టి అవరోధాలను అతిక్రమించి ఉత్తమ జీవితానికై ప్రయత్నించే సంకల్పమైనా కల్గదు. ఆ భగవదనుగ్రహము నిప్పురవ్వలాగా మన హృదయంలో రాచుకొని ఆ మహోవృక్షాలను భస్యంచేసి ఆకాశంవంటి పరమాత్మతత్వంపై మనదృష్టి

ప్రసరించేలా చేస్తుంది. అటువంటి భగవదనుగ్రహమే సాయి వంటి పూర్వుడయిన సద్గురువు లభించటమంటే!

వారి రూపంలో భగవంతుని అనుగ్రహము, సర్వశక్తిమత్వము జీవులు చవిచూస్తాయి. అటు తర్వాత ఎంత శ్రమించియైనా ఆయన బుణం తీర్చుకొని అటు తర్వాత మన పట్ల, భగవంతుని పట్ల తీర్చుకోవలసిన బుణాలను తీర్చుకొనగలడానికి అట్టి మానవుడు ఎదురు చూస్తాడు. అదే ఆత్మవిద్య లేక బ్రహ్మవిద్య.

మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు మరియు శరీరానికి సంపూర్ణంగా అందుకు అంకితమయ్యేలా శిక్షణమివ్వడమే వానప్రస్తాపనము. అట్టి శిక్షణ సంపూర్ణంగా అలవడిన స్థితియే సన్యాసాశ్రమం. అట్టి స్థితి అతనికి కలిగినదో లేదో పరీక్షించిన తర్వాత మాత్రమే వెనుకటి రోజులలో అతనికి అట్టి సన్యాసదీక్షని యచ్చేవారు. సామాన్యమిందికి యిలా ఒక ఆశ్రమం తర్వాత ఇంకొక ఆశ్రమాన్ని సార్థకం చేసుకుంటూ మాత్రమే పురోగమించడం భద్రము, నిర్మషము అని బుషులు నొక్కి చెప్పారు.

ఈ ఆశ్రమాలలో దేనికితగిన శిక్షణ, బోధ దానికి ప్రత్యేకంగా వుండేది. ఆదిశంకరులవంటి, సాయిబాబావంటి అవతారమూర్తులకు మాత్రమే యిది వర్తించడని మహాత్ములందరూ చెప్పారు. అట్టివారు తమ భక్తులకు మరియు శిష్యులకు బోధించినదిగూడ ఈ ప్రకారమే వుండేది. సామాన్యమిందిన బోధకులలాగ ఉన్నతస్థాయికి చెందిన వేదాంతము వారెన్నడూ విక్రయించరు; గురువుల మనిపించుకోవడానికి పాటుపడరు.

ప్రత్యక్షంగా సాయిని దర్శించిన ‘నారాయణ్ ఆశ్రం’ అను సన్యాసి, “బాబా మహోవాక్యాలు గాని లేక శంకరాచార్యుడు ప్రాసిన ఆత్మబోధ లేక ‘వివేక చూడామణి’ వంటి గ్రంథాలలో చెప్పినరీతిన (వేదాంతం) గాని ఉపదేశించడం నేనెన్నడూ వినలేదు” అని ప్రాశాదు. ప్రాఫేసర్ నార్సేగూడ యిలా ప్రాశాదు: “మోక్షము మరియు వివేక వైరాగ్యాలు మొాన విషయాల గురించి బాబా చెప్పడమెన్నడూ నేను వినలేదు. ఆసనాలు, మిగతా 19వ పేజీలో

పురుషులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- ?

- అ. ఉమా మహేశ్వరరావు

జవాబు :- ఈ రోజే నీకు వచ్చిన ఫోరివిపత్తు గురించిని నిజంగా ఎంతగానో బాధకల్గింది. ఇంతటి విపత్తు నీకు రాకుండా సాయి కాపాడివుంటే ఎంతబాగుండేదోనన్నించింది. ఎలా నీకు దైర్యము, నిబ్బరము చెప్పాలో తెలియడం లేదు. కారణం ఎవరం చెప్పినా యిది పరోక్షంగా చెప్పే మాటలు, నీ పరిస్థితి ప్రత్యక్షానుభవమూ, రెండూ ఒకటో అవుతాయి? అయితే మరొక విషయం కూడా ప్రాయాలి. అలా ప్రాస్తే లోకం నన్ను సభ్యత తెలియని కటిక వాడంటుందేమో తెలియడు. కారణం హృదయంలేనివి, సత్యహరములూ అయిన సభ్యతలతో నా ప్రాణం విసిగపోయింది. కనుక ప్రాయకుండా వుండలేను.

జాబు చూడగానే మొదట నా జీవితము గుర్తొచ్చింది. మా అమ్మను నేను 2వ యేట పొగొట్టుకొని మాతృప్రేమ అంటే ఏమో తెలియకుండా పెరిగాను. అమ్మ ఎత్తుకొనడమేమిటో, నీరుపోసి, గుడ్డలేసి లాలించడం ఏమిటో ఎన్నడూ ఎరుగను. అలాంటి ఆపత్సుమయంలో మమ్మల్ని పలుకరిస్తే మా బాధ్యత ఎక్కుడ మోయవలసివస్తుందోనని ఒక్క బంధువు కూడా మమ్ములను దగ్గరకు తీయలేదు. నాన్నగార్చి 45 సంాలు వుంటాయి. మేము నల్లురన్నదమ్ములము;

చివరివాళ్ళి నేను. నా తర్వాత 3 మాసాల ఒక చెల్లెలు. ఇక నాన్నగారే విశ్వరూపం దాల్చారు. ఆయనే అమ్మ, నాన్న, వైద్యుడు, గురువు అయి మమ్మల్ని పెంచారు. ఆయన అనేవారు “మిమ్మల్ని మీ అమ్మ నాచేతులలో వుంచి, ఎవరికి పెంపకమివ్వవద్దని చెప్పి మరీ కన్నుమూసింది” అని. తర్వాత బంధువులెవరూ సహకరించకపోవడంతో “ఏమైనా సరే సమర్థవంతంగా మన కర్తవ్యం నిర్వహించాలిగాని కృంగి ప్రయోజనంలేదు” అని నిర్ణయించుకొని దైర్యోత్సాహాలకోసం ‘భగవద్గీత’ చదివేవారట రోజూ. పాండవులెన్ని కష్టాలుపడినా చలించక కృష్ణుని, స్వధర్మాన్ని అంటిపెట్టుకొనడం వలన అర్ఘనుడికి గీతోపదేశము, విశ్వరూప సాక్షాత్కారమూ ఆ భగవంతుని నుండి పొందే అర్థత ఎలా కల్గిందో గుర్తు తెచ్చుకునేవారట. అనతికాలంలో గుర్తించారట - అసలైన జీవితం నాటి నుండి ఆరంభమైందని. అంతకుముందు గాని ఆ విషాదఘుట్టం జరగకుంటే అందరివలెనే జీవితంలో సుఖదుఃఖాల లోతు యింతవుంటుందని గాని, మొలకెత్తనివ్వాలేగాని మన హృదయంలో యింతటి ప్రేమా వుండటం సాధ్యమనీ తెలిసేదేగాదుట. అదొక వరమనేవారు. అలా జాగృతమైన తమ హృదయంలోనే మాతృత్వంగా మా అమ్మ వారిలోంచి బిడ్డలను చూచుకొన్నది - అనేవారు. అలాంటి

అవకాశం తమకు రాకుంటే జీవితం అవాస్తవికంగానే, వుండిపోయేదనేవారు. అప్పటినుండి అంటుండేవారు. “కష్టంలేని బ్రతుకు బ్రతుకేగాదు. దుఃఖమెరుగని మనిషి మనిషే కాలేడు!” అని.

అలానే అన్నగారిచిడ్డ చనిపోవడం నా జీవితంలో నేను మేల్కొనడానికి ఉపకరించింది.

కనుక ఒక వంక తాత్కాలికంగా చూస్తే యిలాంటిది నాలా హృదయ విదారకమయిన ఘుట్టమే అయినా, నిజానికి అదొకవరంగా పరిణమించగల మహావకాశం గూడా. నీలోని సంపూర్ణ మానవత్వము, ఆత్మ బలము మేల్కొని నీవుగూడడ తలమోటించి పరిస్థితుల నెడుర్కొని నిలబడగల్చితే నీ హృదయం ఇలా తల్లిదండ్రులను కోల్పోయిన ఎందరు అభాగ్యులకో ఆ వెలలేని ప్రేమను పంచియవ్యగలదు.

విత్తనం నశిస్తే గాని మొక్క కాజాలదుగదా? అలానే ఏసును శిలువవేస్తే గాని క్రీస్తుగా రూపొందటమూ జరుగదు. కొలిమిలో వుంచితే గాని బంగారం మేలిమిగాదు. సూర్యోదయం సూర్యాస్తమయంలాగా అనివార్యంగా ప్రతివారికి ఏదో ఒక సమయంలో ఏదో ఒక రీతిన ఎదురై తీరవలసిన మృత్యువును గూడ అమృతత్వాన్ని సాధించి సాటివారి కందించేలా మనకుపకరించగల అగ్ని పరీక్షలా యి ఘుటనను తీసుకో. కృంగవద్దు! ‘బిడ్డ భవిష్యత్తేమిటి అనవద్దు’ ప్రపంచంలో పసితనంలో తల్లులను పోగొట్టుకున్న నాలాంటి వారెందరులేరు? వారి వారి పూర్వపుణ్యాన్ని బట్టి వారి జీవితాలను వారే తెచ్చుకుంటారు. అన్నీ యథాప్రకారం జరుగుతాయి. ఆనాడు మేమంతా ఇలా మనగల్లతామని మానాన్నగార్చిగాని, మా బంధుకోటికిగాని తోచివుంటుందా? బంధువుల సహకారం లేకపోతే ఏమైనా ఆగిందా? అంతటినీ సక్రమంగా నడిపించి పిపీలికాది బ్రహ్మపర్వంతమూ తన బిడ్డలుగా చూచుకొనే ఆ భగవంతుడు సర్వమూ చూచుకుంటాడు. ‘అల్లామాలిక్’ అన్న సాయిమాటల లోతెంతో ప్రత్యక్షంగా చవిచూపించనున్న ఈ దివ్యసందేశాన్ని సందేశంగా తీసుకో! మృతిచెందిన

వారిగూర్చి ఎటూ ఎప్పుడూ ఆలోచించనక్కరలేదు. ఈ విషయం “సాయి వనిపోవడమంటే ఏముంది? భూమిలోకి పోవడమేగదా? అంతమాత్రానికి దుఃఖిస్తూ కూర్చోవాలా? అని, తప్పక జీవుడు మరలా జన్మించి తీరుతాడనీ చెప్పారు. కృష్ణుడు గీతలోను అదే చెప్పాడు. “ప్రాణాలు పోవటం, పోకపోవటం గురించి పండితుడు (యోచించగలవాడు) శోకించడు” అని చెప్పి, “నీవు శోకింపతగనిదాని గురించి శోకిస్తున్నావు” అని అర్జునుణ్ణి మందలిస్తాడు. అందరికి అదంతా వేదాంతంగా వుంటుంది. భగవంతుడను, గురువను ఆయనను నిజంగా ప్రేమించినవాళ్ళి యి సత్యం చక్కగా అనుభవంతో తెలుసుకొనేలా చేస్తాడు. మొదట ఆ అనుభవం అగ్నిపరీక్షలాగా వుండవచ్చు. కాని కొంచెం నిబ్బరుంతో, నిష్ట, ఓరిమిలతో నిలబడి ఆయనకు శిరస్సువంచితే యిక ఏ దుఃఖమూ మనను స్పృశించలేని స్థితికి మనని సిద్ధం చేయటంతో అది మొదటిపారం - ఎంటున్న ఎగ్గామ్. అందులో ఫెయిల్ అయినవారంతా - ఏమి పొందకుండా పోయేవారే, వారి ఆధ్యాత్మికత పై రంగు మాత్రమే!

ఇందులో దుఃఖించేందుకేమీలేదు. మేమంతా వేరువేరు రూపాలలో ఆ ఎంటున్న టెస్టులో పాసయినవారమే. కొత్త Candidate వైన నీవు బాధపడుతుంటే మా గతము గుర్తుకొస్తుందిగాని దాని అంతర్థం తెలుసు. దీనిని సార్థకం చేసుకొనడమో, నిర్ధకం చేసికొనడమో తేలిపోయే విషమఘుట్టం గనుక మాకు చేతనైనంత నిన్ను పోచ్చరిస్తూన్నాము. నీకు ఆత్మసైర్యమిమ్మని సాయిని ప్రార్థిస్తున్నాము.

తొందరపడి, ఆవేశపడి, బెంబేలుపడి, “దేవుడు, సాయి-ఏమీ లేదు!” అన్న భ్రమకు రాకు. అలా అన్నందువల్ల గతించిన వారు తిరిగి వచ్చి పరిస్థితి అంతా యథాపూర్వమయ్యెట్లుయితే తప్పక అలానే అను. అలా అన్నందు వలన వౌరిగేదేమీ లేదు, సరికదా పైన వివరించినంత చక్కని హృదయ పరిపాకము, వికాసము, ప్రేమ మేల్కొనడండా మూసేనే జీవన్సృతి ఆ వాదం. బాగా యోచించు.●

(జూన్ 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

కృతజ్ఞత ఎందుకు తెలుపుకరేవాలి?

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

‘కృతజ్ఞత’ ఎందుకు తెలుపుకోవాలి? అన్న విషయం గూర్చి, ప్రకృతి పట్ల, ఇతర జీవుల పట్ల, ఇతర మానవుల పట్ల ‘కృతజ్ఞత’ ఎందుకు కలిగివుండాలన్న విషయం గూర్చి ఇంతకుముందు క్లఫ్టంగా చెప్పుకున్నాము. ఇప్పుడు మరికొంచెం చెప్పుకుండాము.

‘కృతజ్ఞత’ అనేది మానవ జీవితంలో అతిముఖ్యమైన అంశమన్వది నిజమే. కానీ భగవంతుడు మనకందించిన విశాల ప్రకృతి, ఇతర జీవులు, వాటన్నింటి రూపంలోనూ మనమై ఆయన కురిపించే కరుణ మనకు అవగతం కావాలంటే వాటన్నింటినీ గుర్తించే మేధాశక్తి, చక్కటి నిర్మాణమూ గల శరీరమేకటి వుండాలి. అట్టిది ప్రసాదించింది కూడా వారేగదా! అట్టి శరీరమే లేకపోతే మనమేమి చేయలేము.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిలా అంటారు: “అసలు మన శరీరాన్ని గురించి ఆలోచిస్తే చాలు. అట్టి అద్భుతమైన శరీరాన్ని సృష్టించిన భగవంతుని పట్ల భక్తి కలుగక మానదు. దానిని ప్రసాదించిన ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకుండా వుండలేము”.

ఆలోచిస్తే నిజంగా ఈ శరీరనిర్మాణమేంత చిత్రమైనది!! మెదడు, వెన్నుపూస, గుండె, శ్వాసకోశము,

మూత్రపిండములు, జీర్ణకోశము, చిన్న, పెద్ద ప్రేగులు, మల మూత్రాశయములు, చేతులు, కాళ్ళు, నోరు, ముక్కు చెవులు, ఎముకలు, కండరములు, నరములు - ఇవన్నీ ఎంతో పొందికగా ఈ శరీరంలో అమర్ఖబడివున్నాయి!!

మనం ఆహారం తీసుకోవాలంటే దానిని నోటికి అందించడానికి చేతులు; తీసుకున్నదానిని నమలి లోపలకు పంపడానికి నోరు, నమలడానికి అవసరమైన దంతాలు, నాలుక, లోపలకు వెళ్లిన తర్వాత పచనం చేయడానికి జీర్ణకోశము, దానిని అరిగించి శరీరభాగాలకు పంపే చిన్న ప్రేగులు, వ్యధ పదార్థాలను బయటకు పంపే పెద్ద ప్రేగులు, మలమూత్రాలములు - ఇవన్నీ ఒక విభాగమైతే...

గాలి పీల్చడానికి ముక్కు, దాని ద్వారా వెళ్లి వాయువును స్వీకరించి, ప్రాణ చలనానికి అవసరమైన వాయువును స్వీకరించి, అనవసరమైన వాయువును బయటకు పంపించే శ్వాసకోశములు - మరొక విభాగము.

శరీరంలోని రక్తాన్ని శుభ్రపరచే గుండె - దానిని శరీరమంతటికీ పంపిస్తూ అపరిశుభ్ర రక్తాన్ని మళ్ళీ గుండెకు చేర్చే రక్తాన్ని మాసపత్రిక

గుండె, శ్వాసకోశములు - మనిషి మరణించేదాకా

క్షణం గూడ విరామం లేకుండా శ్రవించడం ఎంత అద్భుతమైన విషయము!

ఇవిగాక, దేనినైనా చూడగలగడానికి కళ్ళు, వినగలగడానికి చెవులు, ఏ పనినైనా చేయగలగడానికి కాళ్ళు చేతులు - మరొక విభాగము.

ఇవన్నీ సక్రమంగా కదలడానికి అవసరమైన ఎముకలు, కండరములు, కీళ్ళు, కణసముదాయము - మరొక విభాగము.

ఇదీగాక అద్భుతమైన పునరుత్థతి వ్యవస్థ -

వీటిలో ఏ ఒక్కదానిలో చిన్న సమస్య వచ్చినా శరీర పరిస్థితి అస్తవ్యస్తమే!

అంతేగాక, శరీరంలో దేనినైనా మనము బయటకు తీయగలిగితే తిరిగి దానిని శరీరంలో అలా కూర్చలేము. ఇది యింకా అద్భుతమైన విషయం. ఉదాహరణకు అప్పుడే పుట్టిన బిడ్డను వెంటనే తల్లి గర్భంలో అలా పొందికగా వుంచాలంటే సాధ్యం కాదనిపిస్తుంది. అలాగే చిన్న ప్రేవులను బయటకు తీస్తే మళ్ళీ అలాగే పెట్టడం మన వల్లగాదు. అలాగే ఒకడు చాలా ఎక్కువ ఆహారం తీసుకునేవాడు వున్నాడనుకుండాము. వాడు రెండు కిలోల అన్నం తిన్నప్పటికీ అతని పొట్ట పెద్దది కాదు. మామూలుగానే వుంటుంది. మరి అంత అన్నం శరీరంలో ఎలా యిమిడింది? విచిత్రమేమంటే ఇవేంత ఒకదానికొకటి అడ్డురాకుండా సర్దుకుపోతూ ఒదిగి ఒదిగి తమ పనులు సక్రమంగా చేసుకుపోతుంటాయి. కానీ ఈ శరీరం గల మానవనికి మాత్రమే ప్రకృతితోగానీ, తనవంటి శరీరాలేగల సాటి మానవులతో గానీ సర్దుకుపోవడం ఎంత కష్టమో!

ఇవన్నీ ఒక ఎత్తెత్తే, వీటన్నింటికీ సరియైన సమయంలో సంకేతాలు అందిస్తూ సక్రమంగా పనిచేయించే అతి ముఖ్యమైన పరికరం మెదడు. ఈ మెదడు సరిగ్గా పనిచేయకపోతే ఏమీలేనట్టే! దానిలో ఏమాత్రం తేడా వచ్చినా కొన్ని విషయాలు గ్రహించలేకపోవడము, చేయలేక పోవడము, పిచ్చివారుగా మారడము - ఇలాంటివన్నీ జరుగుతాయి.

మెదడు పూర్తిగా దెబ్బతింటే మిగతా అవయవాలు పనిచేసే స్థితిలో వున్న మనిషి ప్రాణమున్న శవమే. అయితే బాహ్యక్రియలకు అది ప్రాణమున్న శవమే అయినప్పటికీ ప్రాణం వున్నంతవరకూ ‘నేను’ అనే ప్రజ్ఞ వుంటుంది. ఆ ప్రాణంపోతే ఎటువంటి స్పందనలూ ఆ శరీరానికి వుండవు. ఇంతకూ ఈ ‘నేను’ అనే ప్రజ్ఞ ఏమిటి? అది ఎలా పనిచేస్తుంది? ప్రాణం పోయాక ఎక్కడికి పోతుంది? అనలు ప్రాణమంటే అదేనా? దీనినంతటినీ నడిపించే శక్తి ఏదైనా వున్నదా? వీటన్నింటినీ ఆలోచించే శక్తి, ఓర్మా మనకు వుండవు.

అయితే యిటువంటి ప్రశ్నలే ఉద్ఘావించినవారు కొందరు వాటిని గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించారు. సమాధానం దొరికేదాకా ఆలోచించి దీనినంతటినీ నడిపించే శక్తి ఒకటి వున్నదని, అదే సృష్టికంతటికీ మూలమైన శక్తి అని, దానినే భగవంతుడంటారనీ తెలుసుకున్నారు. అలా ఆలోచనలతో మధించి ఈ సత్యాన్ని దర్శించినవారు పూజ్యతీ మాస్టరుగారు.

ఇక్కడ ఒక విషయం గమనించాలి. ఇవన్నీ ఆలోచించే మనస్సు, వివేచించే బుద్ధి మానవులకు మాత్రమే వున్నది. ఈ మనస్సు ఎంతో చిత్రమైనది. ఏదైనా చేయగల శక్తి గలది. కనుక దానిని బుద్ధి ద్వారా, ఆలోచనల ద్వారా ఎలా ఉపయోగించుకుంటే అలా మనలను నడిపిస్తుంది. దురాలోచనల ద్వారా దుష్టర్మలను చేయించి, మనలను అధఃపాతాళానికి అణగదొక్కగలదు. సత్సంకల్పాల ద్వారా సత్కర్మలు ఆచరింపజేసి ఉధ్వర్షోకాలకు తీసుకువెళ్ళగలదు. వీటన్నింటినీ మించి సర్వానికి మూలమైన పరమాత్మ తత్త్వానికి చేర్చగలదు. మనిషిని మనీషిగా, భగవంతునిగా తీర్చిదిద్దగలదు.

మరి ఇంతటి అద్భుతమైన మన శరీరాన్ని సృష్టించిన శక్తి ఎంతటి విశిష్టమైనది? అలాగాక భగవంతుడే అనుకుంటే అతడెంత మహోనుతమైన, విశిష్టమైనవాడు! అందుకే ఈ రహస్యాన్ని లేక విచిత్రాన్ని గూర్చి తెలుసుకోవాలని తపస్సు చేసిన వారికి కలిగిన అనుభూతి - భక్తి.

ఇలా ఆలోచిస్తే మనకూ ఆ శక్తి పట్ల, భగవంతుని పట్ల అశ్వర్యము, అనందమూ కలుగక మానవు. అదే భక్తి, అదే ప్రేమ.

“అశ్వర్యము, అనందమూ మేళవించేదే భక్తి” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెబుతారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యింకా యిలా అంటారు: “మానవజన్మ అతి దుర్భాగ్యమైనది. ఈ శరీరం లేనిదే జన్మలేదు. కనుక ఈ శరీరాన్ని చక్కగా వినియోగించుకోవాలి. “మానవజన్మకు వచ్చిందందుకు? పిడకలు ఏరుకోవడానికా?” అని బాబా చెప్పినట్లు దీనిని దుర్వియోగం చేసుకుంటే పిడకలేరుకున్నట్టే అవుతుంది”.

దేనినైనా అసలు ఉపయోగించకపోయినా, లేక సరిగా ఉపయోగించకపోయినా పాడవడం తథ్యం. అలాగే మన శరీరాన్ని సరిగా ఉపయోగించకపోతే అది సరిగా పనిచేయదు. అందుకని ఈ శరీరాన్ని సక్రమంగా వినియోగించుకోవాలి. ఆహార, విహారాలలో జాగ్రత్త వహించాలి. పరిశుభ్రమైన గాలి, పరిసరాల పరిశుభ్రత, శరీర పరిశుభ్రత పాటించాలి. సమయానికి తగినంత నిద్రపోవాలి. అన్నింటినీ మించి సత్కృవర్తన కలిగివుండాలి.

ఆలోచిస్తే ఇంతటి ప్రాముఖ్యతగల ఈ శరీరాన్ని మనము ఎంతగా దుర్వియోగం చేసుకుంటున్నామో అర్థమవుతుంది.

అతి దుర్భాగ్యమైన మానవజన్మకు ఆధారమైన ఈ శరీరాన్ని ఎలా జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలో, ఏ జీవికి లేని వివేచించగల మనస్సుతో ఎలా ఆలోచించి శాంతిని పొందాలో పెద్దలు తపస్సుతో తెలుసుకుని అనేక శాస్త్రాల ద్వారా మనకు తెలియపరచారు.

ఇవన్నీ ఆచరించాలంటే మనస్సును సరియైన విధంగా ఆలోచింపజేయాలి. అందుకు వివేచనగల బుద్ధి చెప్పినట్లు మనస్సు ప్రవర్తించేలా చేయాలి. ఆట్టి వివేచన కలగాలంటే సత్సాంగత్యము, సద్గురు సేవ చేయాలి. సద్గురు బోధలనాధారంగా చేసుకుని సత్సాంగత్యముతో

సద్గుద్ధితో ఆలోచించి, సచ్చింతన చేస్తే మనం కోరుకునే శాంతి, తృప్తి లభిస్తాయి. అప్పుడు పరిస్థితులు ఎలా వున్నా మనస్సు చలించదు.

ఇవన్నీ జరగాలంటే శరీరమనే అతి ముఖ్యమైన పరికరం కావాలి. మరి ఇంతటి అద్భుతమైన శరీరాన్ని మనకు ప్రసాదించిన ఆ భగవంతునికి మొదటగా కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి. అయితే భగవంతుడు శరీరాన్ని, అనంత శక్తిగల మనస్సునూ యచ్చినపుటికీ, సరియైన మార్గాన నడిపించగల సద్గురువు లేనిదే మనము సరియైన మార్గాన పయనించలేము. అలా మనలను చేయిపట్టి నడిపించగల సద్గురువు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. కారణం ఆయన ఎవ్వరూ చెప్పనంత వివరంగా ప్రతి విషయాన్ని ఎలా వివేకంతో ఆలోచించి ఆచరించాలో తెలియజెప్పారు. అందుకని ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకోవడము మన కనీస కర్తవ్యము. అయితే ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకోవడమేలా? మళ్ళీ మొదటికే వచ్చాము.

ఎలాగంటే.. పైన చెప్పుకున్న విధంగా ప్రవర్తిస్తూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన వాటిని, ఆచరించిచూపిన వాటిని స్వరించుకుంటూ వుంటే అనందము, అశ్వర్యము కలిగి ఆయనయందు భక్తి, ప్రేమ కలుగుతాయి. అప్పుడు ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతాభావం కలుగుతుంది. ఆట్టి భావం మనలో కలిగినపుడు ఆయన మనకు ప్రసాదించినదానికి మనమేమి సమర్పించుకుంటే బుఱం తీరుతుంది? అన్న భావన కలుగకమానదు. కనుక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞతగా ‘కృతజ్ఞతామహాత్మవము’ జరుపుకోవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా వున్నది. అది మన కనీస కర్తవ్యము. లేకపోతే ఆయనను ఆశ్రయించిన మనమందరమూ కృతఫుస్తులమే అవుతాము. కనుక మనకు సద్గుద్ధినీ, వివేకాన్ని ప్రసాదించి సన్మార్గాన నడిపించే సద్గురువైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ‘కృతజ్ఞతామహాత్మవము’ జరుపుకుందాము

జై సాయిమాస్టర్!

మంత్రదివి స్నాతులు

శ్రీమతి చిన్నయి, హైదరాబాదు

పూజ్యోదాత్మకారు జ్యోతి అలివేలుమంగమ్మ తల్లి లీలలు, వారితో తన స్నేతులను, అనుభవాలను పూజ్యోదాత్మకారి అమ్మగారి వద్ద సేవ చేసుకున్న హైదరాబాదు వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి చిన్నయిగారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

జగన్నాత స్వరూపమైన గురుపత్ని పూజ్యోదాత్మకారి అలివేలు మంగమ్మ తల్లి దివ్యసన్నిధిలో సేవ చేసుకునే భాగ్యం 2004వ సంవత్సరంలో నాకు లభించింది.

పూజ్యోదాత్మకారు ఎంతో మృదువుగా నున్నితంగా మాట్లాడేవారు. ఏదైనా చెప్పినప్పుడు, “ఫలానా పని చేస్తారా? ఫలానా వస్తువు తీసుకువస్తారా?” అని అత్యంత ప్రసన్నవదనంతో, మందహసంతో అడిగేవారు. భయం భయంగా, బెరుకుగా వుండే నేను కొద్దిరోజుల్లోనే ఎంతో చనువుగా వుండగలిగాను. ఎన్నడూ పూజ్యోదాత్మకారి ముఖంలో కోపం కానీ, పనులు సరిగ్గా చేయకపోతే విసుగు కానీ కనిపించేది కాదు. రోజుల తరబడి చెప్పిన పనులు మర్చిపోయినా ఎన్నడూ కోపగించలేదు. పూజ్యోదాత్మకారు చెప్పిన ప్రకారం చేస్తే వంటలు ఎంతో రుచిగా వుండేవి. పూజ్యోదాత్మకారు ఎప్పుడూ ఏదో పనిలో నిమగ్నమై వుండేవారు. ఎప్పుడూ ఊరికే వుండేవారు కాదు. ఒకసారి భాళీ అయిన మంద సీసాలతో దేవుడి మందిరం చేశారు! అది ఎంతో అందంగా చూడముచ్చటగా వుంది.

ప్రతిరోజు ఉదయం, సాయంత్రమయాల్లో పూజ్యోదాత్మకారు జ్యోతి అలివేలుమంగమ్మ తల్లి లీలలు, వారితో తన స్నేతులను, అనుభవాలను పూజ్యోదాత్మకారి అమ్మగారి వద్ద సేవ చేసుకున్న హైదరాబాదు వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి చిన్నయిగారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

అమ్మగారు పూజ్యోదాత్మకారికి కాఫీ నైవేద్యం సమర్పించేవారు. పూజ్యోదాత్మకారు కాఫీ కలిపే దృశ్యం చూడటం నాకు ఎంతో ఇష్టంగా వుండేది. నున్నితమైన మృదువైన వేళ్ళతో బ్రూ కాఫీ పాడి, పంచదార సీసాల నుంచి చెంచాతో తీసి, గ్రానులో వేసి, పాలు పోసి కలిపే ఆ దృశ్యం ఎంతో అందంగా వుండేది. అలా చూస్తూ వుండాలనిపించేది. ఆ కాఫీ ప్రసాదపు మాధుర్యం యిక చెప్పునిలవికాదు! పూజ్యోదాత్మకారి ప్రతి చర్యలోనూ అద్భుతమైన సాందర్భం వెల్లివిరిసేది. పనిచేస్తున్నా, నవ్వినా, మాట్లాడినా, భిక్ష చేస్తున్నా, పడుకుని నిద్రపోతున్నా, ఏమి చేస్తున్నా ఎంతో అందంగా వుండేది.

అక్కడ సేవ చేసుకునే రోజుల్లో మహాశివరాత్రి వచ్చింది. నాతో పాటు సేవ చేసుకునే రాధిక, నేను, ఆరోజు ఉపవాసం వుండామనుకున్నాం. మధ్యహన్మాం పూజ్యోదాత్మకారికి నివేదన సమర్పించాక పూజ్యోదాత్మకారు అమ్మగారు ఆ నివేదన తీసుకురమ్మని చెప్పి, స్వయంగా అన్నం కలిపి మా ఇద్దరికి ముద్దలు పెట్టారు. శ్రీ వెంకయ్య స్వామి చరిత్రలో ఒక భక్తురాలు, ఆరోజు మహాశివరాత్రి కనుక ఉపవాసం వున్నానంటే ఆ సద్గురువు, “అబ్బే, అన్నం చూస్తుండ్డా, భిక్ష చెయ్య!” అని ఆమె చేత అన్నం తినిపించారని చదివినది గుర్తుకొచ్చింది. ఆవిధంగా మహాశివరాత్రి పర్వదినాన శ్రీ అన్నపూర్ణార్థి స్వయంగా తమ చేతితో పెట్టిన భిక్షపొందిన మహాభాగ్యం మాకు

కలిగింది.

ఒకసారి పని చేసుకుంటూ అనుకున్నాను—‘పూజ్యశ్రీ అమృగారికి మన మనసులో అనుకున్నది తెలుస్తుంది కదా! ఇప్పుడు నన్ను పిలిచి నాకు ఏమైనా తీపి పదార్థం పెట్టాలి’ అని! వెనువెంటనే పక్క గదిలోంచి పూజ్యశ్రీ అమృగారు కబురు పంపారు, ‘చిన్నయికి తినడానికి హాట్ కావాలా? స్వీట్ కావాలా? లేక రెండు కావాలా’ అని!! ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడ్డాను. ఆశ్చర్యము, భయము, రకరకాల భావాలు చుట్టుముట్టాయి. అలా పూజ్యశ్రీ అమృగారికి పరీక్ష పెట్టినందుకు నాకే చిన్నతనంగా అనిపించింది.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ అమృగారి గదిలోకి వెళ్లేసరికి వారు తదేకంగా బాబా ఫోటోను చూస్తున్నారు. ఏదో చెబుదామని వెళ్లిన నేను ఆశ్చర్యంగా అలాగే చూస్తూ నిలబడ్డాను. ‘పూజ్యశ్రీ అమృగారు బాబాతో మాట్లాడుతున్నారా!’ అన్నట్టుంది ఆ దృశ్యం. నేను అలా అనుకున్న తక్కణమే పూజ్యశ్రీ అమృగారు నావైపు చూసి చిరునవ్వ నవ్వారు. నాకు చెప్పిలేనంత ఆనందం కలిగింది. ‘మనలో వచ్చే భావానికి జవాబు యివ్వడమంటే యిదే కదా?!’ అనిపించింది.

పూజ్యశ్రీ అమృగారి సేవ నుంచి వచ్చేశాక కొంతకాలానికి మరలా వారి దర్శనానికి వెళ్లాను. సాయంత్రం సమయంలో సత్పుంగహాలులో చాలామంది భక్తులు వున్నారు. ఆ హాలులో అడుగుపెట్టగానే, నాకు ఎంతో ఆనందం కలిగి ‘నేను ఈ వైకుంఠంలో వున్నానా?! ఈ తల్లికి సేవ చేసుకున్నానా?!’ అని అనుకుంటూవుంటే ఆ రోజులు గుర్తుకు వచ్చి కళ్ళలో నీళ్ళ తిరిగాయి. అప్పుడే పూజ్యశ్రీ అమృగారు లోపలినుంచి దర్శనమివ్వడానికి హాలులోకి వస్తూనే నా వైపు చూసి చిరునవ్వ నవ్వారు. నాకు చెప్పిలేనంత ఆనందం కలిగింది.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు చేసిన సత్పుంగంలో నాకు గుర్తున్న కొన్ని విషయాలు మనవి చేసుకుంటాను.

1. “అందరూ మొదట సేవ చేసుకోవాలని వస్తారు, కానీ వచ్చాక వాళ్ళ సంస్కారాలు పనిచేయడం

మొదలుపెడతాయి, భావాలు మారిపోతాయి. అంటే మొదట పరిపూర్ణమైన భావంతో సేవ చేసుకోవాలని కోరుకుంటారు. తర్వాత భావాలు మార్పు వల్ల ఆ సేవ పోగొట్టుకునే స్థితి కూడా అదే కలుగజేస్తుంది!”

2. “ఎవరి తప్పులనూ ఎంచవద్దు, అది ఎవరికి ఇష్టముండదు. మనలో ఒక బలహీనత వుంటే యింకొకరిలో యింకొకటి వుంటుంది కదా! మరి ఎందుకు విమర్శించడం? ఆలోచన ముఖ్యం. అవతలివాడు నీ మంచితనాన్ని అలుసుగా తీసుకుంటే అప్పుడు చెప్పాలి, ‘బరేయ్ నువ్వ అనవసరంగా అంటున్నావు అని!’ అంతేగాని అవతల వాడి మీద ద్వేషం పెంచుకోకూడదు.”

3. “చెడు ఆలోచన వచ్చిన ప్రతిసారీ ప్రార్థన చేసుకోవాలి. అసలు మనసుకి ఎప్పుడూ చెడు ఆలోచనలు ఎందుకు వస్తాయి? కోట్ల జన్మల కుసంస్కారాలు మంచి పనులను వ్యతిరేకిస్తూనే వుంటాయి. ఒక గంట కూర్చుని భజన చేశావనుకో, ‘ఏమిట్రా ఇంకా ఎంతసేపు చేస్తావు?’ అంటుంది మనసు.. ఎన్నో వేల జన్మల్లో పేరుకుపోయిన చెడ్డ సంస్కారాల వలన!!”

4. “మహాత్ములు చెప్పిన దానిని గుడ్డిగా ఆచరించాలి. కానీ చెడ్డ సంస్కారాల వల్ల మనకు సొంత ఆలోచనలు వస్తాయి. అలా వచ్చినప్పుడల్లా మన్నించమని ప్రార్థన చేసుకోవాలి. మనలను మనం శత్రువులా చూసుకోవాలి. అంటే మనలో భావాలను నిశితంగా పరిశీలించి, నిష్పర్షగా ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవాలి. మనల్ని పొగిడేవారు, మనకి అపకారం చేస్తున్నవాళ్ళ కంటే ప్రమాదకరం. మనల్ని విమర్శించేవాడే మనకు నిజమైన మిత్రుడు” అనేవారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు.

5. “సద్గురువు ఇంటిలో జరిగే దేనిని గురించేనా విమర్శించకూడదు. ఏమి జరిగినా పట్టించుకోకూడదు. ఒకవేళ ఏదైనా విషయం చెప్పాలంటే, ఎవరైతే దానిని సరిదిద్దగలరో వారికి మాత్రమే చెప్పాలి. తన పని ఏదో అది డ్యూటీలాగా చేసుకుంటూ వెళ్లిపోవాలి. పక్కకు చూశావా పడిపోతావు! నీకు నిర్దేశించబడిన డ్యూటీ నుంచి పక్కకు తొలగిపోతావు.”

పూజ్యశ్రీ అమృగారి స్వరం ఎంతో మధురంగా మిగతా 24వ పేజీలో

అమృతమణి - బంగారు బట్ట

శీమతి శీదేవి

మన మాతృదేవి అలివేలు మంగామాత బోధనాశైలి యెంతో సులభమైన పదాలతో, అందరికీ అర్థమయ్యే రీతిలో వుంటూ వినేవారి మనసులలో బాగా నాటుకొని, వారి ప్రవర్తనలో చక్కని మార్పు కలిగించేదిగా వుండేది.

ఒక సందర్భంలో శ్రీ అమృగారు భార్యాభర్తలు - గృహనిర్వహణ అనే విషయం గురించి మాట్లాడుతూ యిలా చెప్పారు -

“కుటుంబంలో భార్యాభర్తలిద్దరూ సమానులే. ఒకరు యొక్కవా కాదు, మరొకరు తక్కువా కాదు. వీరు యిరువురూ కలసిమెలసి ఐకమత్యంగా వుంటేనే కుటుంబంలో అందరికీ న్యాయం చేయగలుగుతారు. ఎందుకంటే కుటుంబంలోని అందరూ వీరి పైననే ఆధారపడి జీవిస్తుంటారు. కుటుంబం అనే బండి ముందుకు సాగాలంటే ఆ బండికి కట్టిన రెండు యొధ్దులలో ఒకటి ఒకవైపు, రెండవది మరొకవైపు లాగుతూ పోతుంటే ఆ బండి యెలా ముందుకు సాగుతుంది? ముందుకు సాగకపోగా బండి తలక్రిందులై పడిపోయే ప్రమాదం వుంది. అలాగే భార్యాభర్తల మధ్య సమన్వయం లోపిస్తే కుటుంబమే విచ్చిన్నమైపోయే ప్రమాదం వుంది. పూర్వకాలంలో స్త్రీలు ప్రాథమిక పారశాలలో చదువుకొనటం వరకే పరిమితమై వుండేవారు. ప్రైస్మూళ్ళలో, కాలేజీల్లో చదువుకొనేవారు చాలా తక్కువ. అయినా యెంతో విజ్ఞానవంతులుగా వుండేవారు. పెద్దలనుండి యెన్నో మంచి విషయాలను తెలుసుకొంటూ కుటుంబ

నిర్వహణ నుండి సమాజసేవ వరకూ అన్నింటినీ యెంతో సమర్థవంతంగా నిర్వహించుకొనగలిగిన జ్ఞానం కలిగి వుండేవారు. ముఖ్యంగా ఆ రోజుల్లో చిన్నవాళ్ళు పెద్దలపట్ల యెంతో వినయంతో, గౌరవంతో మెలిగేవారు. పెద్దలు యచ్చే సలహాలకు యెంతో విలువ యచ్చేవారు. ఇప్పుడు యొవరికి వారే పెద్దలు!! పైగా, ‘ఈ పాతకాలపు పెద్దలకేమి తెలుసు?’ అనే చులకన భావం పెద్దల పట్ల వున్నవారు కూడా లేకపోలేదు.

ఈనాటి స్త్రీలు పారశాలలకు, కళాశాలలకు వెళ్ళి చదువుకుంటున్నారు. మగవారితో సమానంగా వద్దోగాలు చేయటం, దేశాలను పాలించటం కూడా చేస్తున్నారు. కానీ నిత్యజీవితంలో ఆచరణలో ధర్మం అనేది కనిపించటం లేదు. అందరూ కేవలం ధనసంపాదనే లక్ష్యంగా ముందుకు సాగుతున్నారు తప్ప కుటుంబం పట్ల, సమాజం పట్ల తమ ధర్మాన్ని, కర్తవ్యాన్ని గుర్తించి నడచుకొంటూ వున్నారా? గృహస్థులలో ధర్మం లోపిస్తే సమాజంలో శాంతి యొక్కడుంటుంది? దాని ఫలితమే మనుషుల మధ్య కనిపించే యింగొడవలు, కొట్టాటలు! కుటుంబాలలో కూడా యింగొడవలు ధర్మం లోపించటం అనే విషయం వలననే యెంతో అశాంతితో కుటుంబసభ్యులు జీవిస్తుండటం చూస్తున్నాము. అంతే కాదు, యెన్నో అనర్థాలు కూడ వాటిల్లుతున్నాయి. పిల్లలలో నైతిక ప్రవర్తన లోపించటం జరుగుతున్నది. భార్యాభర్తలు తమ పిల్లలకు సత్కారం నేర్చించటం విషయంలో శ్రద్ధ వహించకపోవటమే యిందుకు కారణం. ఇంట్లోని పెద్దలను గౌరవంతో ఆదరించాలన్న కనీస ధర్మం కూడా

పాటించకుండా, వారిని అడ్డు తొలగించుకొనటానికి వృద్ధాత్రమాలకు పంపివేయటం జరుగుతున్నది. కనుక గృహస్థులు తమ స్వార్థబుద్ధితో తమ నుఫుసౌఖ్యాలకు మాత్రమే ప్రాధాన్యత యివ్వటం మాని కుటుంబం పట్ల, సమాజం పట్ల కూడా తమ బాధ్యత చక్కగా నిర్వార్తించటమే ధర్మం. అప్పుడే అందరూ నుఫుశాంతులతో జీవించగలుగుతారు.

ఒకనాడు సత్సంగ సమయంలో మాతృతీ నిలయంలో భక్తులంతా అమృగారి చుట్టూ కూర్చుని వున్నారు. ఒక మహిళ శ్రీ అమృగారిని యిలా ప్రశ్నించింది - “అమ్మా! మానవుడు యొంతో పుణ్యఫలంగా వచ్చిన తన మనుష్య జన్మను మోక్షసాధనకు వుపయోగించుకొనాలని అంటారు కదా! మునులు తమ కుటుంబాలను, ప్రపంచాన్ని వదిలేసి కొండలలోకి, అడవులలోకి వెళ్లి యేకాంతంలో సాధన చేసి మోక్షాన్ని సాధిస్తారు. అయితే మావంటి వారము వారివలె యా బంధాలను వదిలివేయలేము. ఈ విధంగా వైరాగ్యం లేకుండా మేము మోక్ష సాధన యొలా చేయగలము అని అనిపిస్తుంది. ఇంక మా గతి యేమిటి?”

శ్రీ అమృగారు యిలా అన్నారు: “ఆధ్యాత్మిక సాధన చేయాలంటే తప్పనిసరిగా సర్వసంగ పరిత్యాగం చేసి తీరాలని చెప్పబడలేదు. ఎందరో బుఫులు కూడా గృహస్థాత్రమంలో వుంటూ తరించిన వారిని మనం చూస్తుంటాం. ఆధ్యాత్మికత, లోకికత వేరు వేరు అంశాలు కానేకావు. గృహస్థాత్రమంలో వుంటూ గృహస్థధర్మాలను పాటిస్తూ సాధనలో ముందుకు సాగిపోవచ్చు. స్తీలు ముఖ్యంగా ఒక విషయం బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకొనాలి. ముందుగా తన సంసార బంధాలు తన సాధనకు అడ్డగా వున్నాయన్న భావన పూర్తిగా తొలగించుకొనాలి. తన గృహం ఒక దేవాలయం గాను, కుటుంబ సభ్యులు అందరూ పరమాత్మ స్వరూపులుగాను భావన చేయాలి. ఆ పరమాత్మకే తాను సేవలు చేస్తున్నానని అనుకొంటూ యింటి పనులు చేసుకోవాలి. ఈ భావన వలన ప్రతి నిముషమూ సాధనలో సాగుతున్నట్టే కదా? ఈ విధమైన

సాధన వలన స్తీలు నులభంగా తరించగలరనటంలో యేమాత్రం సందేహం లేదు. అయితే ‘కుటుంబ సభ్యులందరినీ దైవస్వరూపులుగా భావించటం సాధ్యమా’ అనిపిస్తుంది. కానీ అభ్యాసం వలన క్రమక్రమంగా ఆ భావన నిలుపుకొనగల శక్తి తప్పకుండా లభిస్తుంది”.

“అమ్మా! మన చుట్టూ మెలిగే మనుష్యుల ప్రభావం మనపై యెంతగానో వుంటుందని శ్రీమాస్తరుగారు అంటారు కదా! ఈ రోజులలో నూటికి తొంబై మందిలో దైవచింతన అనేది కొంచెం కూడా కనిపించటం లేదు. నిద్ర లేచింది మొదలు అందరూ లొకిక కార్యకలాపాలలోనే మునిగి తేలుతున్నారు. ఇటువంటి వారి సాంగత్య ప్రభావం సాధన చేయాలన్న సంకల్పంతో వున్న మా వంటి వారి మీద పడకుండా వుండాలంటే మేము యేమిచేయాలి?” అంటూ ఒక మహిళ తన ఆవేదన వ్యక్తం చేసింది.

అమృగారు యిలా చెప్పారు: “పాశ్చాత్యుల ప్రభావం వలన మనం మన సంస్కృతి, ఆచారాలకు దూరమైనాము. ఆధ్యాత్మిక సాధన, దైవభక్తి - యివ్వన్న మూర్ఖాచారాలనీ, వాటిని నమ్మేవారు మూర్ఖులనీ చెపుతూ బ్రిటిష్ వారు మన ప్రజలలో నాస్తిక భావాలు ప్రచారం చేశారు. వాళ్ళ ప్రభావం వలన మనం మన సత్సంప్రదాయాలకు కూడా దూరమైపోయాం. అంతదాకా యొందుకు? ఈనాడు మన అలవాట్లు యొలా వున్నాయి? ఉదయాన్నే కాఫీలు, టీలు త్రాగటం, టీఫిస్టు చేయటం యింతకు ముందు వున్నాయా? ఉదయాన్నే యేదో ఒక వూరగాయ పచ్చడి, పెరుగుతో రాత్రి వండిన అన్నమే తినేవాళ్ళం. ఆ ఆహారం కడుపులో యొంతో చల్లగా హాయిగా వుండేది. ఎంతో శక్తి నిచ్చేది. ఈనాడు డాక్టర్లందరూ కూడా యిటువంటి ఆహారమే ఆరోగ్యకరమని చెపుతున్నారు. కాఫీలు, టీలు అనారోగ్యకరమనీ, దోసెలు, పూరీలు - యిలాంటి నూనెతో వండిన పదార్థాలు శరీరంలో కొవ్వును పెంచి యెన్నో రకాల రోగాలకు కారణమౌతున్నాయని పోచురిస్తున్నారు.

కాబట్టి మనం మన సంస్కృతి యొంత గొప్పదో,

మన సంప్రదాయాలు యొంతటి వున్నతమైనవో గుర్తించి ఆచరించాలి. మరల మనం మన ఆధ్యాత్మిక జీవిత ప్రయాణాన్ని ఆరంభించాలి. అందుకు గురువు అవసరం. లోకంలో మోసగాళ్చేందరో తమ తమ స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం తమను తాము గురువులుగా ప్రకటించుకుంటున్నారు. అటువంటి నకిలీ గురువుల బారిన పడకుండా సద్గురువును యెలా గుర్తించి, తెలుసుకుని ఆశ్రయించాలో పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగారు తెలియపరవారు. ఎందరో సద్గురువుల జీవిత చరిత్రలను ప్రాసి మనకందించారు. అటువంటి సద్గురువులను ఆశ్రయించి వారు చెప్పిన విధంగా నడుచుకొంటూ సాధన చేయడం ద్వారా ముక్తిమార్గంలో ముందుకు సాగిపోవచ్చు.”

“మహాత్ములను ఆశ్రయించి, వారి సన్నిధిలోనే జీవితమంతా గడపాలన్న భక్తిభావంతో వారిని చేరేవాళ్ళు వుంటారు. అయితే గురు సన్నిధిలో నిలవగలగటం అంటే కత్తిమీద సాము వంటిదే! వారిని యొంతో శ్రద్ధాభక్తులతో అనుసరించవలసి వుంటుంది. అక్కడ వుండే గురుబంధువుల సాహచర్యంలో యొదురయ్యే సాధక బాధకాలను భరించవలసి వుంటుంది. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ఒక సందర్భంలో యిలా అన్నారు, “ఇక్కడ వుండే వారికి నేను కొన్ని సమయాలలో వారికి యిష్టంలేని పరిస్థితులను కల్పిస్తాను. దానివలన వారిలోని బలహీనతలు బయటపడేలా చేసి వాటిని సరిదిద్దుకునేలా చేస్తాను.” శ్రీసాయి కూడా భక్తుల భక్తివిశ్వాసాలను పరీక్షిస్తూ వారిలోని లోపాలను సరిద్దే ప్రయత్నం చేశారు. మనీదులోకి వచ్చిన ముసలి మేకను కత్తితో నరకవలసిందిగా చెప్పినప్పుడు బడేబాబా, శ్యామాలు ఆయన ఆజ్ఞ పాటించలేదు. దీక్షిత్ ఒక్కడే ముందుకు వచ్చాడు. కానీ తర్వాత యొవరూ దానిని చంపనవసరం లేకుండానే అది మనీదు బయట ప్రాణం విడిచేలాగా దానిని అనుగ్రహించారు. ఈ విధంగా గురువు పట్ల వారి భక్తి విశ్వాసాలకు పరీక్షపెట్టారు శ్రీసాయి. సద్గురు సన్నిధిలో యెలా నడుచుకొనాలో

తెలియజేస్తూ పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ‘సాయి సన్నిధి’ అనే గ్రంథం రచించారు.”

అమృగారు యి విషయంగా మాట్లాడుతూ హెచ్చరికగా మరొక ముఖ్యమైన విషయాన్ని వివరించారు-

“మానవుడు సంఘజీవి. శ్రీమాష్టరుగారు చెప్పినట్లు మన చుట్టూప్రక్కల వున్నవారి ప్రభావం మనమైన యొంతగానో వుంటుంది. అందువలన వారిలో కూడా మార్పు తీసుకురావటానికై మన వంతు కృషి మనం చేయాలి. అలాంటి మార్పు సత్సంగాలు చేయటం ద్వారా తప్పక వస్తుంది. అందువలననే శ్రీమాష్టరుగారు సత్సంగాలను యొంతగానో ప్రోత్సహించారు. ఈ సత్సంగాలు జరుపుకొనటమనే సంప్రదాయం యినాటిది కాదు. ముక్కపురుషులయిన శౌనకాది మునులు కూడా అంతా ఒక చోట చేరి దైవ సంబంధములయిన ప్రసంగాలు, సత్సంగాలు జరిపేవారని మనం మన పురాణాల ద్వారా తెలుసుకొంటూ వుంటాము. అందువలన భక్తులు వీలయినంత తరచుగా నలుగురూ ఒకచోట చేరి సద్గురుస్తులను, మహాత్ముల జీవితచరిత్రలు, మహానీయుల బోధలు చదువుకుంటూ ఆధ్యాత్మిక చర్చలు చేసుకుంటూ వుండాలి. ఇలా చేస్తుంటే మన సమాజంలో మనం ఆశించిన మార్పు తప్పకుండా వస్తుందనటంలో యొలాంటి సందేహం లేదు”.

ఈ విధంగా మన మాతృదేవి అలివేలు మంగామాత భక్తులకు ముఖ్యంగా మహిళలకు గృహ సంబంధములయినవి, సాధనాపరమైనవి అయిన అనేక విషయాలను తెలియపరుస్తూ వారిని సాధన పట్ల నిరంతరం అప్రమత్తులను చేస్తుందేవారు. ఆ మహానీయురాలు చేసే బోధలు మనకు మార్గదీపికలై మనలను జ్ఞానమార్గంలో ముందుకు నడిపించాలని ఆశిస్తూ, ఆమె చరణ కమలాలకు శతసహస్ర నమస్కారాలర్పిస్తున్నాను.

జై సాయిమాష్టర్ !

ఎరథ్రలోపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి వీరచితమైన వారాత్మాలాపమునే యిందులో గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పాతకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాతకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాతకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

15వ ప్రసంగము

మోక్షానికి నలుగురు ద్వారపాలకులు

స్వాస్తి! ప్రకాశానందస్వామివారు చెప్పినది నిజమే. సంతోషము మోక్షానికి వున్న ద్వారపాలకులలో ఒకటి.

శ్లో॥ మోక్షద్వారే ద్వారపాలా:
చత్వారః పరికీర్తితాః।
శమో విచారః సంతోషః:
చతుర్ధః సాధుసంగమః॥
(యోగవాశిష్టము)

భావం: ‘మోక్ష ద్వారానికి ద్వారపాలకులు నలుగురు. శమము, తత్వవిచారము, సంతోషము, సాధుసంగము’ అని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి.

శమః

‘సదైవ వాసనాత్మాగః శమో ఉయమితి శభీతః’ అంటే ‘నిరంతర వాసనా త్యాగము (ఎల్లవేళలా వాసనలను

త్యజించడం) శమమని చెప్పబడుతున్నది.

శమమంటే మనస్సును నిరోధించడం. సంకల్ప, వికల్ప వృత్తులతో కూడిన మనస్సును విషయాల నుండి నిగ్రహించడం. సంకల్ప, వికల్పాలకు అనాది అయిన అజ్ఞానము నుండి పుట్టిన వాసనే కారణము. వాసన వశంలోనే సంకల్ప వికల్పాలు కలుగుతాయి. ఈ వాసన నుండి ముక్తిని పొందమని యోగవాశిష్టంలో చెప్పబడింది.

శ్లో॥ అసంగ వ్యవహారిత్వాత్ భవభావన వర్జనాత్!
శరీరనాశ దర్శిత్వాత్ వాసనా న ప్రవర్తతే॥

భావం: నిస్యంగత్యంలో వుండడము, ప్రపంచంలో మమకారబుద్ధిని విడిచిపెట్టడం, శరీరము యొక్క అశాశ్వతత్వాన్ని మాటిమాటికి మరువకుండటం - వీటివలన మలినవాసనలు జనించవు.

కాబట్టి కారణాన్ని నిరోధించడం ద్వారా కార్యాన్ని నిరోధించండి. అంటే - వాసనా నిరోధము ద్వారా సంకల్ప వికల్పాలను నిరోధించడమే శమము.

విచారః

కోఱహం కథమిదం జాతం కో వై కర్తా చ విద్యతేః
ఉపాదానం కిమస్తిహ విచారః సోఱయమీడ్యశః॥

భావం: నేను ఎవడిని? ఈ జగత్తు ఎలా ఉడ్ధవించింది? దీనికి కర్త ఎవరు? దీనికి ఉపాదాన కారణమేమిటి? ఈ నాలుగు పదార్థాలకూ సంబంధించిన భావాలే విచారము.

కోఱహమ్? :- “నేను ఎవడిని?” ఈ ఆలోచన ముముక్షువు ఎల్లప్పుడూ చేస్తూనే వుంటాడు. ఈ భావం పరిపక్వమవడంతోచే ‘నేను ఈ దృశ్యజగత్తుకి భిన్నమైనవాడిని!’ అంటే దేహము, ఇంద్రియాలు, ప్రాణాలు, మనస్సు, బుద్ధి, కుండ మొంద వాటి కంటే నేను అతీతుడిని. సర్వసాక్షిని! అనే జ్ఞానము కలగడమే ‘కోఱహం’ భావము యొక్క ప్రయోజనం.

కథమిదం జాతం :- ‘ఈ దృశ్య ప్రపంచమెలా ఉడ్ధవించింది?’ ఈ విషయం యొక్క విమర్శనలో పరిపక్వము చెందిన కొద్దీ తాను ఇలా భావిస్తాడు -

మాయావిశిష్టమైన బ్రహ్మము జీవజాతము యొక్క శుభాశుభ అదృశ్యములైన ఘలితాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని ‘ఏకోఱహం బహుస్యామ్’ అనే సంకల్పాన్ని పొందింది. అప్పుడు ఆ మాయావిశిష్టమైన బ్రహ్మము నుండే ఆకాశము మొంద జడపదార్థాల జగత్తు ఉడ్ధవించింది. ఆ జగత్తు నా కంటే భిన్నమైనది’.

కో వై కర్తా చ విద్యతేః ‘దీనికి కర్త ఎవరు?’ ఈ భావన పరిపాకము చెందిన వెంటనే తర్వానికి అందనిది, అచింత్యము (ఆలోచింపనలవిగానిది) అయిన జగత్తు యొక్క రచన అల్పమైన శక్తిగల జీవుడు చేయలేదు. సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడైన ఈశ్వరుడే మాయతో చేయబడిన జగత్తును సృష్టించాడని తెలుస్తుంది.

ఉపాదానం కిమస్తిహ :- ‘ఈ జగత్తుకు * ఉపాదాన కారణమేమిటి?’

ఈ భావనాపరిపాకంలో అచింత్యము, అనిర్వచనీయము అయిన అవిద్య ఉపాదానకారణమని తేలుతుంది. **ఘుటాదులకు ***కపాలాదులు, #పటాదులకు ##తంతువులు ఎలా ఉపాదాన కారణాలో అలానే జగత్తుకు ఉపాదాన కారణం అవిద్య. ఈ అవిద్య నాలో లోతుగా (అధ్యాత్మం) వున్నది. దానికి అధిష్టానమైన సాక్షిని నేను. ఈ దివ్యమైన వివేకమే విచారము.

సంతోషః

కోఱహమ్ సంతోషం పరమాష్టాయ సుఖార్థి సంయమీ భవేత్తి
సంతోషమూలం హి సుఖం దుఃఖమూలం విపర్యయః॥

భావం: పరమ సంతోషాన్ని పొంది సుఖాన్ని అనుభవించగోరే మానవుడు సంయమమును పాటించాలి. సుఖానికి మూలం సంతోషం. సంతోషం లేకపోవడం దుఃఖానికి కారణము.

ఈ విషయంలో శ్రీమద్భాగవతంలో ధర్మరాజుకు నారదుడిలా చెప్పాడు:

కోఱహమ్ పండితా బహవో రాజన్ బహుజ్ఞాః సంశయచ్ఛిదః।
సదసస్పతయోప్యకే హృసంతోషాత్పతస్త్వధః॥

భావం: ఓ రాజు! విద్యాంసులు, వేదాలు, శాస్త్రాలు మొంద వాటిని అధ్యయనం చేసినవారు, సంశయాలను పోగొట్టగలిగినవారు చాలామంది వున్నారు. వారు కూడా అసంతృప్తి వలన అథఃపతనాన్ని పొందుతారు.

సాధుసంగమః

‘సాధ్యోతి పరకార్యమితి సాధుః’ అని చెప్పారు. ‘పర’ శబ్దానికి ‘పరులైన’ (ఇతరులైన) మానవులని, పరలోకమని కూడా అర్థం చెప్పవచ్చు. ఇతరుల దుఃఖాన్ని పోగొట్టేవారు అని కాని, పరలోకం కోసం (అంటే మోక్షం కోసం)

*ఉపాదానకారణము - ఏ కారణం లేకుంటే కార్యం పుట్టదో దానిని ‘ఉపాదానకారణం’ అంటారు.

ఘుటాదులు - కుండ మొంద వి, *కపాలాదులు - డిప్పులు, #పటాదులు - వస్త్రాలు మొదలగునవి, ##తంతువులు - దారాలు

ప్రయత్నం చేసేవారు అని గాని ‘సాధు’ శబ్దానికి అర్థము. గృహస్తాత్రమము మొంద ఆశ్రమాలలో వుండి ఆయా ఆశ్రమాల ధర్మాలను యథాతథంగా పాటించేవారు కూడా సాధువులని పిలువబడతారు.

వాయుపురాణం ఇలా చెబుతోంది-

ఖో॥ విద్యాయస్సాధనాత్ సాధుః బ్రహ్మచారీ గురోర్వితః।
క్రియాణాం సాధనాచ్ఛేన గృహస్థః సాధురుచ్యతే॥

భావం: గురువు దగ్గర విద్యను అధ్యయనం చేసేవాడు బ్రహ్మచారి. అతడు కూడా సాధువే. గృహస్థ ధర్మాలను పాటించే గృహస్థు కూడా సాధువే!

ఖో॥ సాధనాత్తపసోరజ్యే సాధుర్వ్యభానసః స్మృతః।
యతమానో యతిః సాధుః స్మృతో యోగస్య సాధనాత్॥

భావం: అరణ్యంలో గాని, గ్రామం బయటగాని వుండి తపస్సు చేసే వానప్రస్తాత్రమంలో వున్నవాడు కూడా సాధువే. సన్యాసాశ్రమంలో వుండి పరమాత్మను పొందడానికి సాధనాలైన యోగసాధనాదుల ద్వారా ప్రయత్నించే యతి కూడా సాధువనబడతాడు. ఇలా ఆశ్రమ ధర్మాలను ఉత్తమంగా పాటించేవాడు సదాచారులైన వారి సమాగమం చేత అసుర సంపదలైన అన్ని రకాల దుష్టుత్యాలను వదిలివేసి సదాచారాన్ని అంటే దైవసంపద అనే ఘలాన్ని అతి త్వరలో పొందుతాడు. శాస్త్రాలిలా ఫోషిస్తున్నాయి-

ఖో॥ సాధునాం దర్శనం పుణ్యం తీర్థభూతాశ్చ సాధవః |
తీర్థం ఘలతి కాలేన సద్యః సాధుసమాగమః ||

భావం: సాధు దర్శనం చేత పుణ్యం కలుగుతుంది. సాధువాలు, పుణ్యస్తలాలు, పుణ్యక్షేత్రాలు చాలాకాలానికి ఘలాన్నిస్తాయి. కానీ సత్కురుష సమాగమం త్వరలోనే ఘలాన్నిస్తుంది.

పేదవారిని పీల్చి ధనాన్ని సంపాదించడం రాక్షస ప్రపుత్రి

స్వ్యాప్తు॥ జయంతీభాయికి జీవితాన్ని గడువుకోడానికి అవసరమైన ధనమన్నది. అయినా సంతోషము లేదు.

పూర్వము వైద్యము, జ్యోతిషము మొంద కళలు పరోపకారం కోసం ఉపయోగపడేవి. ఎందుకంటే పూర్వము ధాన్యము పుష్టులంగా పండుతూ వుండేది. ఆ ధాన్యాన్ని భుజించేవారు తక్కువమంది వుండేవారు. కాబట్టి జీవిత నిర్వహణకు ఏ బాధా కలిగేది కాదు. కానీ ఈరోజులలో ఆ పరిస్థితులు మారడం వల్ల జీవిత నిర్వహణకు సరిపోయేంత ధనం సంపాదించడంలో తప్పు లేదు.

ఇప్పుడైనా (ధనవంతుడిని) లక్షాధికారిని కావాలనే భావంతో పేదవారిని పీల్చి పిప్పిచేసి ధనాన్ని సంపాదించడం పాపం. పేదలను పీల్చి పిప్పిచేయకుండా, అవినీతికి పాల్వడకుండా ఎక్కువ ధనవంతుడవడం అసంభవం. అక్రమ పద్ధతులలో ధనాన్ని సంపాదించడానికి ఎవరికీ అధికారము లేదు. భగవంతుడు మానవులందరికీ సమానమైన అధికారాన్ని యచ్చివున్నాడు. భగవంతుడు రాజుకైనా, ధనవంతుడికైనా మూడు కళ్ళు, నాలుగు చేతులూ యివ్వలేదు కదా! పేదవాడికి రెండు కళ్ళు, రెండు చేతులు - వీటిలో ఏమీ తక్కువ యివ్వలేదు కదా! అలాగే భోజనము మొందిని కూడా సమానమే. కాబట్టి తనకు ఎంత అధికారమున్నదో తెలిసికొని ప్రపంచంలో మెలగాలి. తన హద్దును మీరి సంచరించేవాడు దేవుడి దండనకు పాత్రుడోతాడు. ఇవ్వాల్చి పరిస్థితి చూడండి. ప్రక్కనే ధనవంతుడు అవినీతి ద్వారా లక్షలు, కోట్లు సంపాదించి భోగవిలాసాలలో మునుగుతూ తేలుతూ వుంటాడు. ఆ ప్రక్కనే లక్షలకొలది పేదలు ‘అన్నమో రామచంద్రా!’ అని ఆకలితో అలమటిస్తూ వుంటారు. అయినా ఆ ధనవంతుడు వారిని పట్టించుకోడు. అంతేకాదు. వారంటే ఒక చులకన, తిరస్కార భావము కలిగి వుంటాడు. నైతికమైన సంపాదనతో పేదలకు సహాయం చేయడం దైవగుణము. తన కడుపు నింపుకోడానికి సంపాదించడం అసురవృత్తి. ఇతరులను పీడించి సంపాదించడం రాక్షసవృత్తి.

శ్రీమద్భాగవతంలో చూడండి-

ఖో॥ యావత్ బ్రియేత జరరం తావత్ సత్యం తు
దేహినామ్॥
అధికం యోఉభిమన్యేత స స్తేనో దండమర్మతి॥

భావం: ప్రతి ప్రాణికి కడుపు నింపుకునే హక్కు వున్నది. అంతకంటే ఎక్కువ కూడబెట్టేవాడు దొంగ, దండనకు పొత్తుడు.

(ప్రియము(జ్ఞానము) కాని హితాన్ని చెప్పేవాడు, వినేవాడు దొరకడం కష్టం

ఇది విని నిత్యానందులవారు నవ్వుతూ ఇలా అన్నారు-

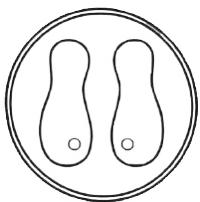
మీరు ఇంత కరినంగా చెబుతున్న గూడా వారికి కష్టము కలగడం లేదు.

ఖో॥ లభ్యతే ఖలు పాపీయాన్ నరో ఉసుప్రియవాగిహా
అప్రియస్య హి పథ్యస్య వక్తా శ్రేతా చ దుర్దభః॥
(మహాభారతం)

భావం: ‘ఈ ప్రపంచంలో అనుకూలములైన ప్రియవాక్యాలను (మనకు సచ్చినట్లు మాట్లాడేవారు) పలికే పాపాత్ములు సులభంగా దొరుకుతారు. కానీ అప్రియమైనవి (వినడానికి ఇష్టముండనిని) హితకరమైన (మేలు చేసే) విషయాన్ని చెప్పేవాడు, వినేవాడు దొరకడం కష్టం’ అని మహాభారతం చెబుతోంది.

బ్రహ్మాహత్య మొంద మహాపాపాలు చేసేవారు కూడా స్వార్థం కోసం ప్రజలకు నచ్చేటట్లుగా మృదువైన, తీయనైన సంభాషణలు చేయగలరు. నిస్పృహుడు మాత్రమే హితకరమైన వాక్యాలను పలుకగలడు.

- సశేషం

మానవులు శ్రమించి జీవించాలన్నారు సాయి

10వ పేజీ తరువాయి

ప్రాణాయామము, ధ్యానము మొంద వాటికి బాబా ఏమాత్రమూ విలువనివ్వలేదు. సమాజంలో నివసిస్తూ శ్రమించి వస్తువులనుత్పత్తి చేయాలన్న ఆదర్శాన్ని బాబా ఆచరించిచూపారు. ఆయనధాన్యాన్ని పిండిగా విసిరేవారు. సామాన్యులందరూ గృహస్థజీవితాలే కొనసాగించాలని వారి భావం. భగవంతుడిని గురువులో చూచుకొనడమే వారి బోధంతటికి మూలం. సాయిబాబాకు శిష్యులే లేరు. శిష్యుడన్నవాడు గురువునే సేవిస్తూ వారి అభీష్టాలనే అక్షరాలా నెరవేర్చాలి. ఆయననలా సేవించగలవారు శిరిడీలో ఎవ్వరూ లేరు. వాచా బోధించి, భక్తులను సంస్కరించడం బాబా మార్గంగాదు. ఆయన చెప్పే నీతికథలు, చేసే కొద్ది సూచనలు బోధించడమేననవచ్చు గాని, ఆయనలా ఎంతో అరుదుగా మాత్రమే అలా చేసేవారు. గురువును సంపూర్ణంగా శరణపొందడమే, ఆత్మారూపం చేసుకొనడమే సాయిబాబా సాంప్రదాయం. అట్టి భక్తులు ప్రత్యేకించి జపము, ధ్యానము వంటి సాధనలు చేయవసరంలేదు. సరికదా, జపము, ధ్యానము లేక మేధస్సుతో చేసే సాధనలన్నీ కర్తృత్వాభిమానంతో గూడియుండడంవలన (సాధనకు) అంతరాయాలే అవుతాయి. గురువు చేయదలచిన ఉద్ధరణకు ఆటుంకాలవుతాయి. (నిజమైన) గురువు బోధించడు. (ఆత్మ) ప్రభావాన్ని విరజిమ్ముతుంటారు. పూర్తిగా శరణపొందిన శిష్యుడు దానిని తన యందు యిముడ్చుకుని సంపూర్ణ శ్రేయస్సు పొందుతాడు. స్వంత తెలివితేటలు, స్వయంకృషి, అభిమానములు ఈ ప్రభావానికి అడ్డంకులవుతాయి. ‘మెదలకుండా నాచెంత వుండు. మిగలినదంతా నేను చేస్తాను’ అన్నదే వారి వాగ్దానం”.

బుద్ధ ధర్మ హృదయము

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 5

ఈ గ్రంథంలో చెప్పబడిన స్వత్యపణ్ణాన మార్గాన్ని ‘ఉనారద’ అను సన్యాసి ‘బర్మ’ లో ఒక మహానీయుని నుండి గ్రహించి లోకానికి వెల్లడి చేశాడు. దానిని 20వ శతాబ్దిలో ‘ఉనారదమహాతేర’ అను తత్త్వవేత్త ప్రచారంలోకి తీసుకొచ్చారు. ఇక్కడ చెప్పబడిన సాధనా పద్ధతులను రూపొందించింది వారే.

సామాన్యంగా సాధనాకేంద్రంలో సాధన రెండుమాసాలు కొనసాగించబడుతుంది. అటుతర్వాత సాధకులు స్వాస్థానాలలో వారి జీవిత పరిస్థితులకునువైన రీతిన, సాధనకు జీవిత పరిస్థితులకు అనుగుణంగ వారి సాధనను వారే కొనసాగించుకోవలసివుంటుంది.

ధ్యాన కేంద్రంలో తీవ్రమైన సాధన చేసే కాలంలో సాధకులు చదవడం, ప్రాయడం మొదలగు పనులేవీ చేయక ప్రాకృతికమైన నిత్యకృత్యాలు, సాధన, ధ్యానాలలోనే సమయమంతా గడుపుతారు. మాట్లాడడం గూడా అత్యవసరమైనపుడే. సామాన్యసాధకులు ఆ సమయంలో అష్టాంగశలము అను 8 ధర్మాలను పాటిస్తారు. ఉదాః మధ్యాహ్నం 12గం॥ల తర్వాత ఘనమైన ఆహారము, పాలు మొదలగు ద్రవాహారాలు తీసుకోరు.

ధ్యాన పద్ధతి గూర్చి యింత విపులంగ వ్రాసినప్పటికీ అనుభవజ్ఞుడైన గురువుయొక్క పర్యవేక్షణకు సాచిరావు. కారణం ఒక్కాక్క సాధకుని యొక్క పరిపాకాన్ని బట్టి

తగురీతిన శిక్షణనిస్తాడు గురువు. అట్టి గురువు లభించని వారికి యా గ్రంథం ఉపకరిస్తుంది.

సాధకుడు ఆరంభంనుండి స్వానుభవముమీద ఆధారపడి సాధన చెయ్యడం యా మార్గంలో నిత్యావసరం. వస్తువులను, విషయాలను యదార్థంగా తనపై తానే చూడడం నేర్చుకోవాలి. ఇతరుల సూచనలవల్ల, సలహాల వల్ల ప్రభావితం కాకూడదు. సాధనలో తనకు కలుగవలసిన అనుభవాల కోసమై యొదురు చూడగూడదు. అందుకని చేయవలసిన సాధనాపద్ధతుల కన్యంగా తాత్ప్రాక్షమైన సిద్ధాంతాలు వేటిని వివరించ నవసరంలేదు. అభ్యాసం వలన స్వృతి మరింత నిశితమై అంతవరకు తనకవగతం కాని అంశాలను స్వృతికి లక్ష్యాలుగా పెట్టుకున్న వస్తువులకు సంబంధించినవి గుర్తింప నారంభిస్తాడు. ఇందు చెప్పబడిన సూచనలను అనుసరించినటులైతే అతని అనుభవమే అతనికి గురువై ముందుకు తీసుకుపోగలదు. చిత్తశాంతి, స్వయంప్రతిపత్తి, శ్రద్ధాపూర్వకమైన గుర్తింపు - ధ్యాన సాధనయొక్క లక్ష్మణాలు. కనుక స్వత్యపణ్ణానంలో నిజమైన గురువు శిష్యుని పట్ల మిత్రభాషియై వుంటాడు. తన గొప్పతనంతో వారినాకర్మించి శిష్యులనుగా చేసుకోవాలని యత్నించడు.

ఈ సాధన నవలంభించేటప్పుడు యెట్టి అద్భుతమైన అనుభవాలకోసము యొదురు చూడకూడదు. భావోద్రేక పూరితమైన తృప్తిని ఆశించకూడదు. ఆరంభంలో

హృదయపూర్వకమైన ఆశయాన్ని యేర్పరుచుకున్నాడు భవిష్యత్తులో తాను సాధించగోరిన అద్భుత స్థితుల గురించి వూహల్లో తేలిపోకూడదు. తొందరగా ఘలితాలను పొందాలని ప్రాకులాడకూడదు. ఇక్కడ చెప్పబడిన అభ్యాసాలనే స్థిరబుద్ధితో శక్తివంచన లేకుండ సంపూర్ణంగా అభ్యసించి యత్నించాలి. ఆరంభంలో వాటి ననుష్టించడమే తనయొక్క ప్రథమ లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలి. వాటిననుష్టించటము ద్వారా తన మనస్సును, ఏకాగ్రతను దృఢతరము చేసుకోవడమే లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలి. ఈ సాధనల యొక్క ప్రాశస్త్యము, విలువ, అదనంగా యి సాధన యొక్క విలువ, ప్రాశస్త్యము సాధనలో అతనికే అనుభవం కాగలవు.

ఇందు సూచింపబడిన మార్గం ‘సూక్ష్మవిపస్యన’ లేక ‘కేవల లోచూపు’ అనే కోవకు చెందినది. అంటే అంతకుముందు యొట్టి ధ్యాన స్థితులను పొందకుండానే తిన్నగా విషయాలను చొచ్చుకుపోయే లోచూపును సంపూర్ణంగా అభ్యసించగలగటమే దీని లక్ష్యం. మొదటి దానిలో స్వానుభవంతో తనలోనే తాను తన శారీరక, మానసిక ప్రక్రియలు గుర్తించ యత్నిస్తాడు. ఈ ప్రక్రియ యొక్క తత్వాన్ని అంతకంతకు నిశితంగా గుర్తించడం, ఏకాగ్రతను బలపరుచుకోవడమే లక్ష్యం. ఇందువల్ల సృష్టియొక్క మూడు ప్రధాన లక్షణాలు అనిత్యత్వము, దుఃఖము, అనాత్మ అనేవి బాగా అవగతమై మార్గఫలములనబడు పవిత్ర స్థితులు కలిగి మోక్షం ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ ప్రగతి సప్తవిశుద్ధి అనబడు ఏడు స్థాయిల పారిశుద్ధాల ద్వారా దొరుకుతుంది.

సాధనారంభం :

ఆసనము: ధ్యానానికి పద్మసనముత్తమమైనపుటికీ వీరాసనము, సుఖాసనములలో కూర్చుంటే చాలు. కూర్చునేప్పుడు పిరుదుల క్రింద కొంచెం యెత్తుగా మడచిన దుప్పటి పెట్టుకుంటే వెన్ను

బిగించనక్కరలేకుండానే శరీరం నిటారుగా ఉంటుంది. తలను కొద్దిగా ముందుకు వంచాలి. తల అలా వుంచినపుడు దృష్టి సహజంగా యొక్కడపడుతుండో అక్కడ నిలపాలి. అయితే కళ్ళను బిగించకుండా సహజంగా నిలపాలి. దృష్టి పదేచోట ఘన చదరాకారం గలదానిని, మెరవనిదానిని ఉంచినటులైతే మనస్సునేవీ ప్రక్కదారి పట్టించకుండా దృష్టిని దానిపై నిలుపవచ్చు. అయితే యి అంశం అత్యవసరంకాదు. నడుముచుట్టూ గుడ్డను వదులు చేసుకోవాలి. ధ్యానానికుపక్రమించే ముందు మెడ, భుజాలు, ముఖం, చేతులలో కండలు బిగించకుండా చూచుకోవాలి.

ఆహారము : మధ్యాహ్నసంతరం ఘనము, పుష్టికరమైన ద్రవాహారాలు తీసుకొనకుండాను, మితాహారిగా ఉండాలి.

మనోవైభరి : ఈ ధ్యానం యొక్క లక్ష్యం మహాస్నేహతమైనది. సాధకుడి మనోవైభరి దానికి తగినదిగా ఉండాలి. కనుక సాధకుడు ‘బుధ్ధం శరణం గచ్ఛామి’ మొదలుగా గల మూడు వాక్యాలను భావయుక్తంగా ఉచ్చరించాలి. సాటిలేని గురువైన బుధునియందు, అతడు బోధించిన ధర్మంయందు, దానిననుసరించి ముక్కలైన మహాత్ముల యందు విశ్వాసాన్ని కల్పిస్తాయి యి వాక్యాలు. సాధన సిద్ధించటానికి యి విశ్వాసం ఆవసరం. ‘తనను తానే ఉద్ధరించుకోగలిగే సామర్థ్యం తనలోనే ఉన్నది’ అనే యెఱుక సంతోషాన్ని, ఆత్మ విశ్వాసాన్ని యచ్చి సాధనకు బలాస్తుస్తుంది. ప్రశాంతము, నిశ్చయాత్మకము అయిన ఆశయంతో యి జన్మలోనే జ్ఞానాన్ని పొందాలన్న నిశ్చయంతో సాధనకుపక్రమించాలి. “అనేక మంది బుధులు, వారి గొప్ప శిష్యులు నడచిన బాటను నేననుసరించబోతున్నాను. సోమరులు యి మార్గాన్ని అనుసరించలేరు. నా శక్తికి జయమగుగాక, నాకు జయమగుగాక” అన్న తలంపుతో ఆరంభించాలి.

- సచేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 5

సాధన - ఏరిశోధన

శ్రీ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు శ్రీ వేదవ్యాస రాజమండ్రి నుండి ప్రౌదరాబాదు వచ్చారు. భరద్వజుగారు ప్రౌదరాబాదులో వారింట్లోని మేడపైని గబిలో పుంటుండేవారు. ఆ రోజుల్లో ఆయన వివేకవర్ధనీ షైట్ కాలేజీలో లెక్కర్ గా పనిచేశారు.

నిరంతరం కొనసాగుతున్న సాధనాక్రమంలో ఆ రోజుల్లో ఆయన చిత్రవిచిత్రమైన మానసిక అనుభూతులకు లోనపుతుండేవారు.

ఒకసారి భరద్వజుగారు ఊరిబయట నడుస్తూ ఒక మైదాన ప్రదేశంలోని పచ్చిక బయలులో కూర్చున్నారు. ఆయన కూర్చున్న ప్రదేశానికి సమీపంలోని దేవాలయానికి కొందరు భక్తులు వచ్చి దేముని ప్రార్థిస్తూ పూజలు చేస్తూ, గంటలు కొడుతూ కన్పించారు. పచ్చగడ్డిలో కూర్చుని పున్న భరద్వజుగారు ఎదురుగా గడ్డిలో ఒక పొడవైన గడ్డిపోచ గాలిలో అటూ యిటూ వూగుతూ పున్నది. ఆయన దానివైపే తదేకంగా చూస్తూ పుంటే ఆయన మనసులో వింత ఆలోచనలు మెరిశాయి. ప్రజలంతా దేవాలయాలకు వెళ్లి తమ కష్టసుఖాలను దేమునికి మొరపెట్టుకుంటున్నారు. దేముడనేవాడే పుంటే ఆయన ద్వారా వారు తమ కష్టాలను నివారించుకొంటారు. ‘అయితే మనవలే భూమిపై జిన్నించి కాలక్రమేణా పెలిగి పెద్దదోతున్న ప్రాణమున్న యి గడ్డిపోచ మానసిక స్థితి ఎలా పుంటుంది? ఓసికి కూడా కష్టం, సుఖం, సంతోషం, దుఃఖం వంటి అనుభూతులుంటాయా?’ అని ఆలోచిస్తున్న భరద్వజుగారు ఆ గడ్డిపోచ ఛైతన్యంతో తాదాత్మం చెందారు. శాఖలు శాఖలుగా పచ్చదనంతో ఆ పరిసరమంతా వ్యాప్తిచెందిన ఆ గడ్డిపోచ ఛైతన్యంతో

మమేకమై దేహస్ఫురణలేని స్థితిలో ఆయన ఎంతిసేపు వుండిపోయారు.

అటు తర్వాత ఆయనకు సృష్టిలోని జడ, చేతన పదార్థాలనిన్నింటితోను తాదాత్మ భావన సిద్ధించింది. తమ ఎదుటనున్న వారి బాధలు, సంతోషాలు తమకు అనుభూత మమసాగాయి. ఎదుటి వ్యక్తి ఏదైనా శలీర బాధనుభవిస్తున్న సమయంలో ఆ వ్యక్తి శలీరంలో ఏ భాగంలోనైతే నొప్పితో బాధపడుతున్నాడో, సలగ్గా తమ శలీరంలోని అదే భాగంలో భరద్వజుగాలకి అదే విధమైన నొప్పి, బాధ అనుభవమయ్యేవి.

ఆయనకు తమ మనసులో ఎవరినైనా చూడాలనిపించగానే కొఢి నిముషాలలోనే ఆ వ్యక్తులు ఆయన వద్దకు రావటం జరిగేబి.

ఒకసారి భరద్వజుగారు ప్రౌద్రాబాద్ లోని జనసుమృత్తంగా పున్న ఒక వీభిలో సడుస్తూన్నారు. అప్పుడాయన తమ మనసులో ‘యోగులు సంకల్ప మాత్రాన మనోవేగంతో ఏ ప్రదేశానికి వెళ్లాలని అనుకుంటే ఆ ప్రదేశానికి తక్షణమే వెళ్గలుగుతుంటారు. అది ఏ విధంగా సాధ్యం?’ అని అనుకుంటుండగానే తక్షణమే తాము అప్పుడు నడుస్తున్న ప్రదేశానికి ఎంతించు దూరాన పున్న టాంక్ బండ్ పై పున్నారు.

అంటే, భరద్వజుగాలలో నిరంతరం సాగుతున్న సాధనాక్రమంలో అప్రయత్నంగానే యోగసిద్ధి ప్రాప్తించి, భావనామాత్రం చేతనే ఆయనకు కామగమనం కరతలామలకమైంది.

- సశేషం

(ఫిబ్రవరి సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతర ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

రూ కనాట భాకాలోని వీరేంద్ర దాదాకు “నామసంకీర్తన వలన నిజంగా ప్రయోజనం వుంటుందా, మనంచేసే సంకీర్తనలవలన దైవం నిజంగా సంతృప్తి చెందుతాడా?...” యిలాంటి సందేహాలు తలత్తాయి. ఆనాటి సాయంత్రం రమణాశ్రమంలో భక్తులందరూ భజన చేస్తున్నారు. వీరేంద్ర దాదా కూడా వారందల మధ్యలో కూర్చుని కనులు మూసుకుని నెమ్మిదిగా భజన చేస్తున్నాడు. ఉన్నట్లుండి అతని కనుల యెదుట ఒక బిష్ణుబోతీ ప్రకాశిస్తూ దర్శనమిచ్చింది. అతడు ఆశ్చర్యంతో చూస్తుండగానే ఆ జ్యోతి మధ్యలో శ్రీకృష్ణుని రూపం దర్శనమిచ్చింది. మితిమీలన పారవశ్యంతో అతని ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి. చాలా సేపటికి గానీ అతడు మామూలు స్థితికి రాలేకపోయాడు. ఆదే రోజు సాయంత్రం భక్తుల మధ్యలో కూర్చుని ఆనందమయి అమ్మ వారితో సంభాషిస్తున్నారు. అప్పుడు హరనాథ్ అనే వ్యక్తి అమ్మను యిలా ప్రశ్నించాడు, “అమ్మ! హరినామాన్ని రోజుకు ఒక్కసాట ‘హరిబోల్’ అని అనుకుంటే చాలదా? అన్నిసార్లు పదే పదే ‘హరిబోల్’, హరిబోల్’ అనటం వలన ప్రయోజనం యేమిటి? అప్పుడు అమ్మ “వరుసగా భగవన్నామన్ని ఉచ్ఛరిస్తూ వుంటే ఆ నామం నుండి ప్రణవం జవిస్తుంది” అన్నారు. మరల వీరేంద్ర దాదాను చూస్తూ “నువ్వు యి రోజు యేదైతే చూశావో అది కేవలం ప్రణవం యొక్క చాయ మాత్రమే” అని అన్నారు. అంతటితో అతని సందేహం తీఱిపోయింది.

కొణ్ణిరోజుల తర్వాత అమ్మ కాశీధామము నుండి తారాపీఠికు బయలుదేరారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మతో గురుప్రియ, శ్రీ అఖండానందగిరి స్వామి, అతుల్, నేపాల్

దాదా, శంకరానంద కూడా వెళ్ళారు. అమ్మ తారాపీఠ వ్యాపి తెలుసుకుని యెందరించు భక్తులు అక్కడికి చేరుకున్నారు. ఎంతో నిశ్శబ్దంగా, నిర్మానుష్ణంగా వుండే ఆ ప్రాంతం జనసందోహంతో నిండిపోయింది. తారామాత, శంకరుల మంచిరాలు నిర్మింపబడిన ఆ ప్రదేశం నిజానికి ర్రామానికి దూరంగా వున్న స్కూలన ప్రదేశం. ర్రామంలో కూడా కేవలం కొణ్ణిమంచి పండాల యిండ్లు తప్ప యింకేమీ వుండవు. అటువంటి ఆ ప్రాంతమంతా శ్రీ ఆనందమయి మాత తరచు అక్కడికి వస్తూ వుండటంతో యెంతో కోలాహలంగా, సందడిగా మాలిపోయింది. కాలక్రమేణా అక్కడికి తాము వచ్చినపుడు యిభ్యంబి లేకుండా వుండేందుకు కొందరు భక్తులు గృహాలు కూడా నిర్మించుకొనటం ప్రారంభించారు. ఎన్నో దుకాణాలు వెలిసాయి. అనేకమంచి భక్తులు తారామాతకు, ఈశ్వరునికి యెంతో ఆడంబరంగా, వైభవంగా అఖండ పూజలు, భక్తులకు అన్న సంతర్పణలు జరుపనారంభించారు.

తారాపీఠంలో ఒక రోజు శ్రీ ఆనందమయి మాత గురుప్రియాదేవిని, జ్యోతిష్ దాదాను తన వద్దకు పిలిపించుకున్నారు. వాళ్ళిద్దలసీ తన యెదురుగా కూర్చుండబెట్టుకుని “మీలిద్దరూ జాగ్రత్తగా వినండి. ఈ రోజు నుండి మీలిద్దరూ అన్నా చెల్లెళ్ళు. ఒక తల్లి గర్భాను పుట్టిన జిడ్డల లాగ మీరు వుండాలి. మీరు ఒకలి బాధ్యతలు మరొకరు పంచుకుంటూ ఒకలి బాగోగులు ఒకరు కనిపెట్టి కలసిమెలసి జీవించాలి” అన్నారు. “అమ్మ! తప్పకుండా మీరు చెప్పినట్టే నడుచుకొంటాం” అంటూ జ్యోతిష్ దాదా, గురుప్రియ అమ్మ పాదాలకు నమస్కరించారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జ్యోతిష్ దాదా చేతిని గురుప్రియా దేవి

చేతిలో పెట్టి వాలిని ఆశీర్వాంచారు. కొన్ని రోజులుగా జ్యోతిష్ దాదా అనారోగ్యంగా వున్నారు. గురుప్రియ అమ్ముతో “అమ్మా! ఇప్పుడు మా కర్తవ్యం యేమిటి? మేము యిరువురమూ కలసి చేయవలసిన విషయాలు యేమయినా వున్నాయా?” అన్నది. జ్యోతిష్ దాదా “అమ్మా! నేను నా చెల్లెలు గురుప్రియతో కలసి మీ ఆదేశాలను తు.చ. తప్పక పాటిస్తాను. ఇప్పుడు నన్ను యేమి చేయమంటారో చెప్పండి” అన్నాడు. అమ్మ గంభీరంగా “గురుప్రియా! నువ్వు యిప్పుడు నా జ్యోతిష్ దాదాతో కలసి ‘చటగామ్’ కు వెళ్లాలి. జ్యోతిష్ సీకు ధార్మిక సోదరుడు. ధార్మిక సోదరునికి నేవ చేసేందుకు సీవు వెళ్లాలి. సీ బాధ్యత కేవలం సీ తండ్రి అఖండానందగిలి స్వామి పట్ల మాత్రమే కాదు. సీ ధార్మిక సోదరుని నేవ అనేబి సీపై వున్న మరొక బాధ్యత. దానిని కూడా సీవు నెరవేర్చాలి. కేవలం రక్తసంబంధ బాంధవ్యాలకు మాత్రమే విలువ యిస్తే ఆ పరిస్థితి వేరుగా వుంటుంది. అది సాధారణ జీవితాలను గడిపే మానవ ప్రపృతి మాత్రమే. కాని, యా మార్గంలో ప్రయాణించేవారు లౌకిక అనుబంధాలు మాత్రమేకాక ధార్మిక సంబంధాలు, అనుబంధాలకే యొక్కవ ప్రాధాన్యత యిష్టవలసి వుంటుంది. ఈ అనుబంధాలే ముఖ్యమైనవిగా పరిగణించాలి” అన్నారు.

ఆనాటిమధ్యహ్నం అమ్మగురుప్రియను తనగటిలోకి పిలిపించుకుని యేకాంతంలో ఆమెతో అనునయంగా “చాడు, సీకు నా సంగతి తెలియదా? అంతా సీ మేలు కోసమే కదా నేను చేసేది. చటగామ్లో మీరువురూ కలసి కొన్నాళ్ళు వుండాలనీ, జ్యోతిష్ నేవ చేయాలని నేను చెప్పిన యా విషయంలో సీకు యొటువంటి యిబ్బంది లేదని అనుకోంటున్నాను” అన్నారు. “అమ్మా! జ్యోతిష్ అన్నకు దగ్గరుండి నేవ చేయటంలో నాకు యేమి యిబ్బంది వుంటుందమ్మా? కానీ మీ సన్నిధిలో జీవించే భాగ్యాన్ని కోల్పోతున్నాను. నన్ను మీరు దూరం పెడ్తున్నారెందుకో తెలియదు. ప్రతిక్షణం మీ చెంతనే వుండి యెంతో సంతోషంగా గడిపిన ఆ పాత రోజుల జ్ఞాపకాలు నన్ను బాధిస్తుంటాయి. మళ్ళీ ఆ రోజులు వస్తాయా అన్న సందేహం నన్ను వేఖిస్తుంటుంది. అంతేనమ్మా. అదొక్కటే నా బాధ” అన్నది గురుప్రియ. “సీ బాధ నాకు తెలుసు. అయితే ఒక విషయం తెలుసుకుంటే సీకు యా బాధ

వుండదు. సీ పట్ల నా ప్రతిచర్యా సీకు శుభం కలిగించేచిగా వుంటుందన్న విషయాన్ని సీవు విశ్వసించాలి. అంతా, సీ మంచి కోసమే జరుగుతున్నదన్న సంగతి అర్థం చేసుకో. ఇంక యేమీ ఆలోచించవద్దు” అంటూ అమ్మ గురుప్రియను ఓదార్శారు.

ఆనాటి సాయంత్రం లోపల అమ్మ స్వయంగా పీలిద్దలి చటగామ్ ప్రయాణానికి యేర్పాట్లు గావించారు. యతీష్వాంధి పండాను పిలిపించి వెంటనే కారు సిద్ధం చేయించారు. ఆ సాయంత్రం పీలిద్దలి పిలచి భోజనం చేయమని చెప్పారు. తర్వాత తారామాత మంబిరంలో జరుగుతున్న సంకీర్తన వద్దకు వెంట బెట్టుకుని వెళ్లారు. కొళ్ళిసేపు సంకీర్తనలో పాల్గొన్న తర్వాత, వెంటనే పటగామ్ బయల్దేరమని చెప్పారు.

- సచేషం

మాతృదేవి స్తుతులు

12వ పేజీ తరువాయి

వుంటుంది. వారు పాడగా వినే భాగ్యం నాకు కలిగింది. ప్రతిరోజు రాత్రి గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకబాబుగారు, గురుపుత్రిక శ్రీమతి వేదమృగారు బాబాకు హోరతి చేసేవారు. అప్పుడు కొన్నిసార్లు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కూడా ‘శివ్యప్రియ’ పాడగా నేను విన్నాను. ఆ స్వరం చాలా బాగుంటుంది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సన్యాసియై లోకానికి తెలియకుండా వుండిపోతే మనల్ని ఉద్ధరించేవారు లేరని తలచి జగన్నాతయే అలివేలుమంగతాయిగా అవతరించి వారిని గృహస్తులను చేశారు. ఆ ఆదిదంపతుల నీడన మనదరం ఇలా హాయిగా మనగలుగుతున్నామని నాకు అనిపిస్తుంది.

“నా సమస్త అపరాధాలను మన్నించి, నాకున్న అన్ని జన్మలలోనూ నన్ను మీ పాదాల చెంత చేర్చుకొని ఉద్ధరించండి! అమ్మా! అలివేలు మంగతాయి! జగజ్జనని! ఉద్ధరించు తల్లి!!” అని ప్రార్థిస్తూ వినమ్రమపూర్వక వందనాలు అర్పిస్తున్నాను.

ధ్యానకంచుటాలు

అనుభవమండపము

శీమతి అనుహిండి నాగ శ్రావణి, హైదరాబాదు

నం పెళ్ళి కాకముందు అనకాపల్లిలో వుండేవాళ్ళము. తరచూ మా ఇంటిదగ్గరున్న బాబా గుడికి వెడుతూ, పారాయణ చేసుకుంటూ, సేవ చేసుకునేదాన్ని. ఒకరోజు ఒక చిన్న అబ్బాయి మా నాన్నగారికి సాయిబాది ఒక చిన్న చిత్రపటం యిచ్చాడట. ఆ అబ్బాయితో మా నాన్నగారికి పరిచయం లేదు. తరవాత దాన్ని ప్రేము కట్టించడానికి యిచ్చాము. షాపు అతను ఏం చేశాడంటే, ఆ చిన్న చిత్రపటాన్ని చాలా పెద్దగా చేసి పెద్ద పటం కట్టాడు. మేము చాలా ఆశ్చర్యపోయాం. అంత పెద్దది చేయమని మేఘైతే చెప్పలేదు. సరే చేసి యిచ్చాడు కదా అని పటాన్ని ఇంట్లో పెట్టుకున్నాము. ఇక అప్పటినుంచి మా జీవితం మొత్తం మారిపోయింది. చాలా చక్కటి అనుభవాలు, శుభసంఘటనలు యెన్నో జరిగాయి.

మొట్టమొదటి అనుభవం ఏమిటంటే, మా ఇంటి కింద భాగంలో వుంటున్న ఆంటీకి స్వప్నంలో బాబాగారు దర్శనమిచ్చి, మా ఇంట్లో వున్న వారి పెద్ద పటం ఆమెకి చూపించి, “ఈ ఫోటో వున్న వారింటి అమ్మాయికి నేను పెళ్ళి చేధ్యాం అనుకుంటున్నాను. ఆ అమ్మాయిని విష్టు సహార్థనామం పారాయణ చేయమని చెప్పు” అని అన్నారట! ఆ స్వప్నం ఆవిడకి గురుపూర్తిమనాడు వచ్చింది. ఆవిడకి ఆ బాబా పటం ఎవరింట్లో వున్నదో తెలియదు. మాకు ఆవిడతో అంతంత మాత్రమే

పరిచయం. తర్వాత శ్రావణ మాసంలో పేరంటానికి అందరితో పాటు ఆవిడని కూడా పిలిచాము. అప్పుడు ఆవిడ మా ఇంటికి వచ్చి, మా ఇంట్లో వున్న పెద్ద బాబాపటాన్ని చూసి, తనకి బాబా స్వప్నంలో చూపించింది ఆ పటమే అని నిర్ధారించుకుని, స్వప్న వృత్తాంతమంతా మాతో చెప్పారు.

మేము దాన్ని అంత నమ్మకంగా తీసుకోలేదు. మళ్ళీ యింకొకసారి బాబాగారు ఆమెకి స్వప్నంలో కనిపించి, మళ్ళీ యిదే మాట చెప్పారట. వెంటనే ఆవిడ మా దగ్గరకు వచ్చి “ఏవండీ మీరు విష్టు సహార్థనామ పారాయణ చేయలేదా? మీరు చేయకపోతే చెప్పండి నేను వచ్చి మీ ఇంట్లో పారాయణ చేస్తాను. బాబా మళ్ళీ స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి మిమ్మల్ని విష్టు సహార్థనామ

పారాయణ చెయ్యమని చెప్పారు” అని మాతో చెప్పారు. ఇది అట్లోబరు నెలలో జరిగింది. అప్పుడు అమ్మవారి నవరాత్రులు జరుగుతున్నాయి. మాకు ఇంట్లో నిత్య పూజలు తప్పించి పెద్దగా ఏ గురువులు కాని, ఏ దేవతోపాసన కాని తెలియదు. ఆవిడ అలా చెప్పాక, ఒకరోజు మా ఇంట్లో అందరినీ పిలిచి విష్టు సహాప్తనామ పారాయణ చేసుకున్నాం.

నవంబరు మొదటి వారంలో నేను రాజమండ్రిలో వుంటున్న మా పిన్నివాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను. అప్పుడు అనుకోకుండా ఒక సంబంధం రావడం, నవంబరు 28 తేదీన పెళ్ళి చూపులు, 29న నిశ్చయ తాంబూలాలు పుచ్చుకోవడం కూడా అయిపోయాయి.

ఇది బాబాగారు నిర్ణయించిన కళ్యాణం అని ఘుంటాపథంగా అందరికీ అర్థం అయ్యింది. బాబా మాకు శైయస్కరమైనదే చేస్తారని నమ్మకంతో నాతో సహా మా ఇంట్లో వాళ్ళ కూడా మావారి సంపాదన, మిగిలిన పరిస్థితులు ఏమీ పట్టించుకోలేదు. అలాగే వాళ్ళూ మమ్మల్ని కట్టుం ఏమీ అడగలేదు. అంతా ‘బాబా దయ’ అనుకుని ముందుకెళ్ళాము.

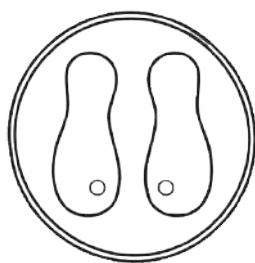
ఇలా హాతాత్తుగా నిర్ణయించిన కారణంగా డబ్బు ఎలా సర్దుబాటు చెయ్యాలా అని నాన్నగారు కంగారుపడుతుంటే, మా అమ్మకి శ్రీ సాయినాథులవారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి, “ఈ కళ్యాణం నేను చేస్తాను, కంగారు పడ్డాడ్ని” అని చెప్పారు. నాన్నగారు ఆఫీసులో రుణం(Loan) తీసుకుని, ఎంతో ప్రశాంతంగా నా వివాహం జరిపించారు. ఈ అనుభవం తలచుకున్నప్పుడల్లా చాలా ఆశ్చర్యానందాలు కలుగుతాయి. మేము అయినకి ఎటువంటి ప్రత్యేక పూజ, ప్రార్థన లాంటివి ఏమీ చేసిన వాళ్ళము కాదు. మరి బాబావారికి మామీద ఎందుకంత కరుణయో!!

2014 ఫిబ్రవరిలో పెళ్ళి అయింది. మరుసటి నెల మార్చిలో, గర్భవతిని అయ్యాను. ఏడో నెలలో పురిటికి అమ్మవాళ్ళ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, మళ్ళీ మా ఇంటి కింద భాగంలో వున్న ఆంటీకి బాబాగారు కలలో కనిపించి,

“ప్రసవ సమయంలో కొద్దిగా ఇబ్బందులు వస్తాయి, నాగుపాము పడగతో వున్న నా చిత్రపటం పెట్టుకోమను. ఆ ఇబ్బంది గట్టెక్కిస్తాను” అని చెప్పారట. మా నాన్నగారు అలాగే నాగసాయి చిత్రపటం తీసుకువచ్చారు. అది ఇంట్లో పెట్టుకుని రోజుా నమస్కారం చేసుకునేదాన్ని. డిసెంబరు 3వ తేదీకి నాకు ప్రసవం అవుతుందని వైద్యులు చెప్పారు. అయితే అప్పుడు నాకు సంభవించిన ఆరోగ్య సమస్యల కారణంగా, తల్లినో, పిల్లనో, ఎవరినో ఒకరినే యివ్వగలం అని వైద్యులు చెప్పారు. మేమంతా చాలా భయపడిపోయి, బాబాగారిని ఈ ఆపద గట్టెక్కించమని వేడుకుంటున్నాము. ఎంత ఆశ్చర్యం అంటే, నవంబరు 7వ తేదీకి సాధారణ ప్రసవమై పాప పుట్టింది. ఇద్దరికి ఎటువంటి అనారోగ్యము లేదు. ఇప్పుడు మా పాపకి పది సంవత్సరాలు. ఒక దాని తర్వాత ఒకటి ఇలా నా జీవితంలో జరిగే ప్రతిదీ అయిన నాకు ముందుగానే ఎవరో ఒకరి ద్వారా సూచిస్తూ నన్ను కాపాడుతూనే వున్నారు. తర్వాత కూడా ఎన్నో యిబ్బందులు వచ్చాయి, కానీ అన్నిసార్లూ ‘నేను వున్నాను’ అని భరోసా యిచ్చి నన్ను కాపాడుతున్నారు.

వారు ఏది ఎందుకు చేస్తారో, ఆ సంఘటన జరిగిన చాలా కాలానికి కానీ మనకు అర్థం కాదు. పెళ్ళేన వెంటనే గర్భం వచ్చిందని కొంత అండోళన పడ్డాము, కానీ పాప పుట్టిన కొన్నాళ్ళకే, గర్భసంచి తొలగించవలసి వచ్చింది. ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే అనిపిస్తుంది, అప్పుడు అలా జరిగి ఉండకపోతే నాకు అసలు పిల్లలు పుట్టే వాళ్ళే కాదని!!

నామై కురిపించిన అపార కరుణాకట్టాలకి సమర్థ సద్గురు సాయినాథునికి శిరస్సువంచి పాదాభివందనములు సమర్పించుకుంటున్నాను. ●

ఆచార్యుని ఆద్యత లీలలు

శ్రీ ఏర్పత్రాయ, జంగోలు

పూర్వాజ్య జ్యేశ్వరుడైనాన్ని, గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని, పూజ్య గురుదేవులతో వారికి గల అనుభవాలను, అనుభూతులను ఒంగోలు వాస్తవ్యాలు శ్రీ పర్వతరావుగారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

1985లో నేను వర్క్‌ఐస్పెక్టరు(works inspector)గా పనిజేస్తున్నపుడు మా ఇంజనీరుగారి ఇంటికి ‘సాయిబాబా’ పక్షపత్రిక వస్తుండేది. దానిలో ద్వారకామాయి అనుభవ మండపము ఎప్పుడూ చదువుతుండేవాడిని. ఆ పత్రికలో శ్రీ సాయిలీలామృతము పారాయణ చేసినందువలన ఒకరికి బాబు జన్మించాడని, ఇంకొకరికి ఉద్యోగం వచ్చిందనీ ప్రాసివున్న అనుభవాలు నన్ను ఆకట్టుకున్నాయి.

నాకు మొదటి సంతాసం అమ్మాయి, జాతకరీత్యా తర్వాత కూడా అమ్మాయే పుడుతుందని చెప్పారు. నేను ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’ గ్రంథము తీసుకొని మాకు బాబు పుట్టాలన్న కోరికతో పారాయణ మొదలుపెట్టాను. ఒక పారాయణ తర్వాత పూజ్యులే మాస్టరుగారిని కలవాలని ప్రెస్ దగ్గర అడ్డనీ తీసుకున్నాను. అప్పుడు పూజ్యులే మాస్టరుగారు సంతోషించుకున్నాను. సుబ్బయ్యగారి ఇంటి పక్కన వుండేవారు. పూజ్యులే మాస్టరుగారిని కలుసుకుని నా కోరికను విన్నవించుకున్నాను. పూజ్యులే మాస్టరుగారు శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం మీద తమ

ఆశీస్సులు ప్రాసిచ్చి మా దంపతులనిద్దరినీ పారాయణ చేయమన్నారు. ముఖ్యంగా నా శ్రీమతిని ఏడుసార్లు పారాయణ చేయమన్నారు. అప్పటికి నా శ్రీమతికి ఐదో నెల. “తప్పక బాబా జాతకం మారుస్తారు, బాబాకు ఆ శక్తి వుంది!” అని పూజ్యులే మాస్టరుగారు చెప్పారు. తర్వాత ‘శ్రీ గురుచరిత్ర’ గ్రంథం మీద కూడా పూజ్యులే మాస్టరుగారు ఆశీస్సులు ప్రాసి ఇచ్చి ఏడుసార్లు పారాయణ చేయించారు.

నాకు శిరిడి వెళ్లాలని కోరికగా వుందని పూజ్యులే మాస్టరుగారితో చెప్పాను. 1986, జనవరి ఐదవతేదీన పూజ్యులే మాస్టరుగారు శిరిడి వెళ్లా నన్ను కూడా రమ్మన్నారు. నా శ్రీమతికి 9 వ మాసం వచ్చింది. డాక్టరు దగ్గర పరీక్ష చేయిస్తే వారం రోజులలో ప్రసవం అవుతుందని, శస్త్రచికిత్స చేయాలనీ చెప్పారు. నా యాత్ర తొమ్మిది రోజులు. నా శ్రీమతి, “ఇప్పుడు మీరు శిరిడికి వెళ్లవద్దు, మీరు వెళ్లిన వెంటనే నాకు కాన్ను రావచ్చు!” అని చెప్పింది. నేను “మనిద్దరం పూజ్యులే మాస్టరుగారి దగ్గరకు వెళ్లి, వారిని అడుగుదాము. ఆయన ఎలా చెప్పే అలా చేధాము!” అన్నాను. మేము పూజ్యులే మాస్టరుగారి దగ్గరకు వెళ్లాము. పూజ్యులే మాస్టరుగారు, “అమ్మా! అబ్బాయిని పంపించు. మేము వచ్చేవరకు నీకు ఏమీ కాదు!” అని చెప్పారు.

నేను పూజ్యులే మాస్టరుగారితో శిరిడికి

బయలుదేరాను. ఒంగోలు నుంచి శిరిడీకి రెండు బస్సులు బయలుదేరాయి. ఒక బస్సులో పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు, రెండవ బస్సులో జె.వి.సుబ్బయ్యగారు బయలుదేరారు. నాకు పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారి వున్న బస్సులో వారి వెనుక సీటు వచ్చింది. హంపి, బీజాపూర్, అక్కల్కొట్, గాణ్ణాపురం, నర్సోబావాడీ దర్శించుకుని 9వ తేదీన శిరిడీ చేరుకొన్నాము.

దారిలో ప్రతి క్లైట్రంలోనూ పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు సత్కంగము చేసేవారు. సంగమంలో పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికి అందరమూ కలిసి స్నానం చేయించాము. ఆ యాత్రలో వారి వస్త్రాలు ఉతికే సేవ నాకు లభించింది. అవి నా జీవితంలో మరువలేని అద్భుత అదృష్ట ఘడియలు! గాణ్ణాపురం క్లైట్రంలో నేను రెండు దత్త విగ్రహాలు కొన్నాను. ఒకటి పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికిచ్చి ఇంకొకటి నేను తీసుకున్నాను. తర్వాత పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు నాతో, “నేను ఈ విగ్రహాన్ని ఎవరికైనా ఇస్తే నీకు అభ్యంతరం లేదు కదా?” అన్నారు. నేను నాకు అభ్యంతరం లేదని చెప్పాక ఆయన ఆ విగ్రహాన్ని ఒక గురుబంధువుకి ప్రసాదించారు.

శిరిడీలో పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికి గురుస్తానం పక్కన రూము యిచ్చారు. పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు నన్ను గురుస్తానం దగ్గర శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ ఏకాహం చేయమన్నారు. అలానే ఒక పారాయణ పూర్తి చేసి ఆ రాత్రి నేను, మరి కొంతమంది ద్వారకామాయిలో నిద్రించాము. ఆ రాత్రి నాకు గురువారం రోజున బాబు జన్మించినట్లు స్వప్నం వచ్చింది. ఉదయం పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికి చేపే, “అయితే తప్పక బాబు జన్మిస్తాడు. ఇక సందేహమే లేదు!” అన్నారు!

మేము యాత్రనుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత గురువారం ఉదయం నా శ్రీమతికి నొప్పులు వచ్చాయి. ఆసుపత్రికి తీసుకుని వెళ్లే శస్త్రచికిత్స తప్పదన్నారు. ఈ సంగతి పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికి చేపే ఉడ్డి, బాబా పటం ఇచ్చి, ఉడ్డి పొట్టకి రాసి, కొంచెం గ్రాసులో నీళలో కలిపి త్రాగించమన్నారు. అలా చేయగానే శస్త్రచికిత్స అవసరం లేకుండానే సుఖంగా ప్రసవం జరిగింది! మా

బాబుకి పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారే పేరు పెట్టారు. తర్వాత మా పాప లావణ్యకు, బాబు వేంకట శివసాయికి, పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు ఒంగోలులోని ద్వారకామాయిలో అక్కరాభ్యాసం చేశారు.

మా అబ్బాయికి జాతకరీత్యా పారశాల వరకే చదువు వస్తుందని ఒక స్వామీజీ చెప్పారు. కానీ పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు అక్కరాభ్యాసం చేసిన ప్రభావం వలన, అమ్మాయి కంప్యూటర్ సైన్స్ లో ఇంజనీరింగ్, అబ్బాయి ఎంటెక్ మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ పూర్తి చేశారు. ఇద్దరికి ట్రీ సీట్లు ఒంగోలులోనే వచ్చాయి!

1987లో శ్రీరామనవమికి రెండురోజులముందు పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు సప్నదర్శనమిచ్చి శ్రీ సాయి సచ్చరిత్ర చేతిలోకి తీసుకొని, బాబాను స్వరించి ఒక అధ్యాయం తీసి, ‘ఆ అధ్యాయం ఒక పుస్తకంలో ప్రాసుకొని వారం రోజులు లోపు 108 సార్లు పారాయణ చేస్తే బాబా దర్శనమవుతుంది’ అని చెప్పారు. నేను మర్మాడు ఆ విషయం పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారిని దర్శించి విన్నవిస్తే అలాగే పారాయణ చేయమన్నారు. నేను, “మాస్టరుగారూ! నాకు స్వప్నంలో ఆదేశించింది మీరే కదా! మీరే ఒక అధ్యాయం తీయండి!” అన్నాను. పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారు ఆ గ్రంథాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని ఆశేస్తులు ప్రాసి, బాబాను స్వరించి ఒక అధ్యాయం తీశారు. 45వ అధ్యాయం వచ్చింది. ఆ అధ్యాయం వారం రోజుల్లో 108 సార్లు పారాయణ చేశాను. కొన్నిరోజులకు నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో... నేను శిరిడీకి వెళితే బాబా సమాధి, విగ్రహం కనిపించలేదు! అక్కడ పూజారిని అడిగాను. ‘అదిగో క్రింద పుంది చూడుమన్నారు. అక్కడ క్రిందకి మెట్లు వున్నాయి! దిగి చూస్తే అందులో బాబా సమాధి, వైవేద్యాలు కనిపించాయి! అప్పుడు బాబా సమాధిలోనించి పైకి వచ్చి ఆశీర్వదించారు! స్వప్నం ముగిసింది. వెంటనే పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారికి చేపే, “చాలా మంచి దర్శనం!” అన్నారు.

1989, ఏప్రిల్ 9వ తేదీన గురుబంధువైన బ్రహ్మాయ్యగారు నడిపే శ్రీ సాయి పట్లిక్ సూర్య (భాగ్యనగర్) వార్షికోత్సవానికి పూజ్యుల్చి మాస్టరుగారిని కారులో

తీసుకుని వచ్చే భాగ్యం కలిగింది. నాకు ఎప్పటినుంచో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారితో ఫోటో తీయించుకోవాలని, వారికి పస్తాలు సమర్పించుకోవాలని కోరికగా వుండేది. ఆరోజు సత్పుంగంలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారికి ఆకుపచ్చ పాలు ఒకటి సమర్పించుకున్నాను. తర్వాత అక్కడి ఫోటోగ్రాఫర్, నేను పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారి పాదాల చెంత కూర్చునివుండగా ఫోటో తీశాడు! అలా నా రెండు కోరికలు నెరవేరాయి!

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారిని కారులో తిరిగి ఇంటికి తీసుకుని వెళ్ళేటప్పుడు, వల్లారు సాయిబాబా మందిరం ప్రణాళిక గురించి చెప్పాను. “పీలైతే రేపే మీరు వెళ్లి ఆ ప్రణాళిక తీసుకునిరండి, తర్వాత నేను వుండను!” అని మరీ మరీ చెప్పారు. నేను పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ఎక్కడికైనా సత్పుంగాలకు వెళ్తారు కాబోలు అనుకొని అశ్రద్ధ చేశాను. ఏప్రిల్ 12వ తేదీన ఉదయం పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు సమాధి చెందారన్న వార్త తెలిసింది! నేను చాలా కృంగిపోయాను. బాబా లాగానే పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కూడా మూడు రోజుల తర్వాత లేస్తారన్న విశ్వాసంతో వున్నాను. కానీ మరునాడు పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారిని బాబా మందిరంలో సమాధి చేశారు.

నెలరోజుల తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు. వేలాది మంది భక్తులు శ్రీ సాయి సంకీర్తన చేస్తున్నారు. అచట పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కూర్చొని వున్నారు. నేను వెళ్లి పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారికి దూరం నుంచి నమస్కారం చేసుకున్నాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు, “నాకు ఎప్పుడూ ఇలాగే నమస్కారం చేసుకుంటావా?” అని పాదాలు ముందుకు చాపారు. నేను పాద నమస్కారం చేసుకోగానే వారి చేతినిండా విభూతి వచ్చింది. అది నా నుదుటన పెట్టి, నాకు సంబంధించిన సాధనారహస్యం ఒకటి చెప్పారు. ఇప్పటికే సమాధినుంచి మమ్మల్ని కాపాడుతూ నిత్యం నేను మీతోనే వున్నానని ఎన్నో అనుభవాలు ప్రసాదిస్తున్నారు. ‘నా సమాధి నుండి నేను సర్వ కార్యములు నిర్వహిస్తాను!’ అని బాబా చెప్పినట్టుగానే, వారి అనుంగుబిడ్డడైన పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కూడా వారి సమాధి నుండి సర్వ

కార్యాలు నిర్వర్తిస్తున్నారు.

మా అమ్మాయి వివాహం కూడా మేము ఎక్కడా సంబంధాలు వెతకకుండానే వారంతట వారే తెలుసుకొని, గురువారంనాడు వచ్చారు! తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారి ఆశేస్తులతో మా అమ్మాయి వివాహం ఒక సాఫ్ట్-వేర్ ఇంజనీర్ తో 2006లో గురువారంనాడు జరిగింది. ఇలా మాకు ఇప్పటికీ అనేక నిదర్శనాలు జరుగుతూనే వున్నాయి.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు సన్న శ్రీ గురుచరిత్, శ్రీ సాయిలీలామృతం నిత్యపారాయణ చేయున్నారు. ఆ రెండు గ్రంథాలు 108 సార్లు పారాయణ పూర్తి చేసి ఆయనను, “ఇంకా ఎన్నిసార్లు పారాయణ చేయుంటారు?” అని అడిగాను. వారు, “జీవితాంతం పారాయణ చేయో! అన్నం మనం పుట్టిన దగ్గరనుంచి చనిపోయే వరకు ప్రతిరోజూ తింటున్నాం కదా?! విసుగు లేదు కదా! అలాగే జీవితాంతం పారాయణ చేయాలి!” అన్నారు. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారి ఆజ్ఞ ప్రకారం ఇప్పటికీ పారాయణ చేస్తున్నాను. సన్న బాబాను యక ఏ కోరిక కోరవద్దని చెప్పారు. ఆరు మాసాలకు ఒకసారి తప్పకుండా శిరిడీ దర్శించుకోమన్నారు. ఆయన దయ వల్ల నేటికి నియమం తప్పకుండా శిరిడీకి వెళ్తున్నాను. ఇప్పటికి 79 సార్లు శిరిడీ దర్శించాను. నాకు ఏది అవసరమైనా నేను కోరకుండానే అన్నీ సమకూరుతున్నాయి.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు మా ఇంటికి మూడుసార్లు సత్పుంగానికి వచ్చారు. వారు మా ఇంట్లో ద్వారకామయి బాబాను స్థాపించారు. అప్పటినుంచి మా ఇంట్లో నిత్యం నాలుగు హరతులు, పారాయణ చేసుకుంటున్నాము. ప్రతి గురుపూర్తిమికి, విజయదశమికి, దత్త జయంతికి, అన్ని దత్తావతారాల చరిత్రలు పారాయణ చేస్తాము. ప్రతి సోమవారం మా ఇంట్లో సత్పుంగం జరుగుతుంది.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు నా జీవితాంతం నాకు తోడుగా వుండాలని వేడుకుంటూ వారి పాదపద్మాలకు ప్రణమిల్లుతున్నాను.

జై సాయి మాష్టర్!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయిన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమధు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

మే 11, 2025 ఆదివారము ఉదయము 10:00 గంభీరకు శ్రీ సాయి లిలామృతము రూపు కృతజ్ఞతార్థన మహాత్మువు సందరంగా శ్రీ అలిమేలు మంగళు ఇష్టస్నిధానము, గుమ్మతంపాడు లో గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర దంపతులు రూపు పూజల చేశారు. అనేకమంది భక్తులు కూడ ఈ కార్యక్రమంలో త్రయాభక్తులతో పాలించారు.

సకల శాస్త్ర స్ఫుర్తిలు, సకల దీపతి స్ఫుర్తిలు పరపూర దత్తాయతిద్వాన సమయ సట్టిరువు కు ఈలడి పొయిబాబావాల పొదుకలు ఏల నెల 4వ తేది ఆచివారం నాడు గుమ్మతింపోడు కు అలిపేలుమంగమ్మ తిష్ణసున్నిధినమునకు మరియు బంగిలులలో క్రీ సాయి భరద్వాజ నిలయమునకు ఏంపేసినాశయ. గురువుత్తులు కు దృష్టికనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ దంపతులు క్రీ పొల పొదుకలకు పూజ గాలించారు. భక్తులందరూ సంతోషంతో దర్శనాలికాలు చేసుకున్నారు.

